

9802 LLEI 11/1998, de 24 d'abril, general de telecomunicacions. («BOE» 99, de 25-4-1998.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

El sector de les telecomunicacions ha estat considerat històricament un dels exemples clàssics de l'anomenat «monopoli natural». Aquesta consideració va patir la primera fallida en l'àmbit comunitari com a conseqüència de la publicació, el 1987, del «Llibre verd sobre el desenvolupament del Mercat Comú dels Serveis i els Equips de Telecomunicacions». En el llibre verd es proposava la ruptura parcial d'aquest monopoli i la separació entre els serveis de telecomunicacions que fins aleshores s'oferien associats entre si, al servei telefònic i a la seva xarxa. Aquesta separació va permetre començar a distingir entre xarxes i serveis bàsics i altres xarxes, equipaments i serveis. Dins d'aquesta segona categoria, en alguns casos es podia actuar en règim de lliure concurrència. El llibre verd també establí una sèrie de principis i criteris per a la liberalització dels serveis de telecomunicacions en els països de la Unió Europea, en anys successius.

Paral·lelament al llibre verd, i d'acord amb els principis que s'hi recullen, el mateix any s'aprovà a Espanya la Llei 31/1987, de 18 de desembre, d'ordenació de les telecomunicacions, que, com assenyalava el seu preàmbul, suposa el primer marc jurídic bàsic de rang legal aplicable al sector de les telecomunicacions i l'inici del procés liberalitzador en el nostre país.

El caràcter dinàmic de les telecomunicacions, l'evolució del procés liberalitzador tant al si de l'Organització Mundial del Comerç com en l'àmbit de la Unió Europea, i l'eliminació progressiva dels vestigis del monopoli natural, van fer que, en un període de temps curt, la Llei espanyola de 1987 quedés desfasada i fos necessari reformar-la en profunditat. Així, es van dur a terme adaptacions successives de la Llei per mitjà de modificacions expressives d'aquesta, a través de la Llei 32/1992, de 3 de desembre, o la Llei 12/1997, de 24 d'abril, de liberalització de les telecomunicacions, o com a conseqüència de l'aprovació de lleis sectorials que van establir un règim jurídic diferent per a determinats àmbits, com van fer la Llei 37/1995, de 12 de desembre, de telecomunicacions per satèl·lit, o la Llei 42/1995, de 22 de desembre, de telecomunicacions per cable.

La conclusió de les deliberacions al si de la Unió Europea sobre els principis bàsics que s'han d'aplicar en la liberalització del sector i sobre el calendari del procés liberalitzador, com també la voluntat ferma del Govern espanyol d'agilitar aquest calendari, exigeixen l'aprovació de la Llei general de telecomunicacions, que substitueix la d'ordenació de les telecomunicacions de 1987 i estableix un marc jurídic únic.

La rúbrica de la Llei, Llei general de telecomunicacions, ja anuncia que regula, principalment, un àmbit liberalitzat, disminuint el control administratiu que hi existia. No obstant això, una de les finalitats essencials d'aquesta Llei és garantir a tothom un servei bàsic a un preu assequible, l'anomenat servei universal.

El text de la Llei incorpora els criteris que estableixen les disposicions comunitàries vigents o en projecte, principalment els que contenen la Directiva 90/387/CEE, del Consell, de 28 de juny de 1990, relativa a l'establiment del mercat interior dels serveis de telecomunicacions, mitjançant l'oferta d'una xarxa oberta de telecomunicacions; la Directiva 97/51/CE, del Parlament

Europeu i del Consell, de 6 d'octubre de 1997, per la qual es modifiquen la Directiva abans esmentada i la 92/44/CEE per adaptar-les a un entorn competitiu en el sector de les telecomunicacions; la Directiva 92/44/CEE, del Consell, de 5 de juny de 1992, relativa a l'aplicació de l'oferta d'una xarxa oberta en les línies llogades; la Directiva 95/62/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 13 de desembre de 1995, relativa a l'aplicació de l'oferta d'una xarxa oberta (ONP) a la telefonia vocal, la modificació de la qual preveu la Proposta de Directiva del Parlament Europeu i del Consell sobre l'aplicació d'una xarxa oberta (ONP) a la telefonia vocal i sobre el servei universal a les telecomunicacions en un entorn competitiu; la Directiva 96/19/CE, de la Comissió, de 13 de març de 1996, per la qual es modifica la Directiva 90/388/CEE pel que fa a la instauració de la competència plena en els mercats de telecomunicacions; la Directiva 97/13/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 10 d'abril de 1997, relativa a un marc comú en matèria d'autoritzacions generals i de llicències individuals en l'àmbit dels serveis de telecomunicacions; la Directiva 97/33/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 30 de juny de 1997, relativa a la interconnexió en les xarxes de telecomunicacions, per garantir el servei universal i la interoperabilitat, mitjançant l'aplicació dels principis de l'oferta d'una xarxa oberta (ONP), i la Directiva 97/66/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de desembre de 1997, relativa al tractament de les dades personals i a la protecció de la intimitat.

De l'anàlisi del contingut de la Llei es desprèn el següent:

1r Persegueix promoure la competència plena mitjançant l'aplicació dels principis de no-discriminació i de transparència en la prestació de tots els serveis (títol I). Alhora, s'estableixen mecanismes de salvaguarda que garanteixin el funcionament correcte i sense distorsions de la competència, i l'atorgament a l'Administració de les facultats suficients per garantir que la lliure competència no es produeixi en detriment del dret dels ciutadans a accedir als serveis bàsics, permetent que l'Administració actuï en el sector a fi de facilitar la cohesió social i la territorial.

2n Una altra novetat important és l'establiment d'un sistema d'autoritzacions generals i de llicències individuals per a la prestació dels serveis i la instal·lació o l'explotació de xarxes de telecomunicacions (títol II), pel qual s'adapta l'esquema tradicional del nostre dret, de concessions i d'autoritzacions administratives, al règim per a l'atorgament de títols habilitants que imposen les directives comunitàries. També es regula la interconnexió de les xarxes amb la finalitat fonamental de garantir la comunicació entre els usuaris en condicions d'igualtat i d'acord amb el principi de competència lleial entre tots els operadors de telecomunicacions.

3r El títol III regula les obligacions de servei públic, que s'imposen als explotadors de xarxes públiques i als prestadors de serveis de telecomunicacions disponibles al públic, garantint així la protecció de l'interès general en un mercat liberalitzat. Aquestes obligacions inclouen l'exigència de la utilització compartida de les infraestructures per reduir al mínim l'impacte urbanístic o mediambiental derivat de l'establiment incontrolat de xarxes de telecomunicacions. Destaca en aquest títol, particularment, la regulació de l'anomenat servei universal de telecomunicacions, l'accés al qual s'ha de garantir a tots els ciutadans. La Llei recull el contingut mínim del servei universal, i en preveu l'ampliació i l'adaptació futures, per via reglamentària, en funció del desenvolupament tecnològic. A més, en aquest títol s'inclouen disposicions relatives al secret de les comunicacions, a la protecció de les dades personals i el xifratge, dirigides, totes elles, a garantir tècnicament els drets fonamentals reconeguts constitucionalment.

4t També s'adapta a la normativa comunitària el règim de certificació d'aparells de telecomunicacions (tí-

tol IV) i el règim de gestió del domini públic radioelèctric (títol V).

5è El títol VI regula el sistema de distribució de competències entre els diversos ens i òrgans de l'Administració General de l'Estat. En particular, posa una atenció especial en el fet de dotar la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions d'unes competències bàsiques en l'àmbit de les telecomunicacions que li permetin de comptar amb el suport del personal necessari i dels mitjans econòmics adequats.

6è D'altra banda, el títol VII unifica el règim de taxes i cànon aplicables als serveis de telecomunicacions.

7è El títol VIII revisa i actualitza el sistema d'infraccions i sancions, harmonitzant-lo amb la nova distribució de competències entre les autoritats administratives i respectant el principi de la tipificació necessària, en seu legal, de les conductes il·lícites.

8è Finalment, cal destacar que amb el canvi profund de filosofia que sobre la regulació del sector de les telecomunicacions estableix aquesta Llei, es pretenen implantar, de manera gradual, els mecanismes propis d'un règim plenament liberalitzat. Així, respectant rigorosament els terminis que fixa la normativa comunitària, s'estableix un règim de transició al nou sistema per als títols atorgats a l'empara de la normativa fins ara vigent, que habilitin per a la prestació de serveis o per a l'explotació de xarxes.

Tanquen la Llei onze disposicions addicionals, onze de transitòries, una de derogatòria i quatre de finals, en les quals, entre altres aspectes, es regulen la radiodifusió i la televisió i s'estableix un quadre de normes derogades, i un annex en què es defineixen determinats conceptes emprats en l'articulat.

TÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte de la Llei.*

L'objecte d'aquesta Llei és la regulació de les telecomunicacions, en l'exercici de la competència exclusiva que correspon a l'Estat, d'acord amb l'article 149.1.21.^a de la Constitució.

Sens perjudici del que estableix la disposició final primera, s'exclou de l'àmbit d'aquesta Llei el règim bàsic de ràdio i televisió, que es regeix per les disposicions vigents sobre la matèria, dictades a l'empara de l'article 149.1.27.^a de la Constitució. No obstant això, les infraestructures de xarxa que s'utilitzen com a suport dels serveis de radiodifusió sonora i de televisió estan subjectes al que estableix aquesta Llei i, en especial, al que disposa sobre interconnexió i accés, respecte a la provisió de xarxes obertes, el capítol IV del títol II.

Article 2. *Les telecomunicacions com a serveis d'interès general.*

Les telecomunicacions són serveis d'interès general que es presten en règim de competència. Només es consideren servei públic, o estan sotmesos a obligacions de servei públic, els serveis que regulen l'article 5 i el títol III d'aquesta Llei.

Article 3. *Objectius de la Llei.*

Els objectius d'aquesta Llei són els següents:

a) Promoure, adoptant les mesures oportunes, les condicions de competència entre els operadors de serveis, respectant el principi d'igualtat d'oportunitats, mitjançant la supressió dels drets exclusius o especials.

b) Garantir el compliment de les condicions esmentades.

c) Determinar les obligacions de servei públic, en la prestació dels serveis de telecomunicacions, en especial les del servei universal, i garantir-ne el compliment.

d) Promoure el desenvolupament i la utilització dels nous serveis i de les noves xarxes i tecnologies quan estiguin disponibles, i el fet que ciutadans i entitats hi puguin accedir en condicions d'igualtat, com també impulsar la cohesió territorial, econòmica i social.

e) Fer possible l'ús eficaç dels recursos limitats de telecomunicacions, com ara la numeració i l'espectre radioelèctric, així com la protecció adequada d'aquest espectre.

f) Defensar els interessos dels usuaris, assegurant-los el dret a l'accés als serveis de telecomunicacions en condicions adequades de qualitat, i salvaguardar, en la prestació dels serveis, la vigència dels imperatius constitucionals, en particular el respecte als drets a l'honor, a la intimitat i al secret en les comunicacions, i la protecció a la joventut i a la infantesa. A aquest efecte, es poden imposar obligacions als prestadors dels serveis per garantir aquests drets.

Article 4. *Plans i recomanacions.*

En la regulació de la prestació dels diferents serveis de telecomunicacions, s'han de tenir en compte els plans i les recomanacions aprovats al si dels organismes internacionals, en virtut dels convenis i els tractats en què l'Estat espanyol és part.

Article 5. *Serveis de telecomunicacions per a la defensa nacional i la protecció civil.*

1. Les xarxes, els serveis, les instal·lacions i els equips de telecomunicacions que exerceixin activitats essencials per a la defensa nacional integren els mitjans destinats a la defensa nacional, es reserven a l'Estat i es regeixen per la seva normativa específica.

2. El Ministeri de Foment és l'òrgan de l'Administració Civil de l'Estat amb competència, de conformitat amb la legislació específica sobre la matèria i el que estableix aquesta Llei, per desenvolupar, en la mesura que li afecti, la política de defensa nacional en el sector de les telecomunicacions, amb la coordinació deguda amb el Ministeri de Defensa i seguint els criteris que fixa aquest Ministeri.

En el marc de les funcions relacionades amb la defensa civil, correspon al Ministeri de Foment estudiar, planejar, programar, proposar i executar totes les mesures relacionades amb la seva aportació a la defensa nacional en l'àmbit de les telecomunicacions.

A aquest efecte, els ministeris de Defensa i de Foment coordinen la planificació del sistema de telecomunicacions de les Forces Armades, a fi d'assegurar-ne la compatibilitat amb els serveis civils, en la mesura que sigui possible. Així mateix, han d'elaborar els programes de coordinació tecnològica necessaris que facilitin l'harmonització, l'homologació i la utilització, conjunta o separada, dels mitjans, els sistemes i les xarxes civils i militars en l'àmbit de les telecomunicacions. Per estudiar aquestes matèries i informar-ne, s'han de constituir els organismes interministerials que es considerin adequats, amb la composició i la competència que es determinin reglamentàriament.

3. En els àmbits de la seguretat pública i de la protecció civil, pel que fa a l'ús de les telecomunicacions, el Ministeri de Foment ha de cooperar amb el Ministeri de l'Interior i amb els òrgans responsables de les comunitats autònomes amb competències sobre aquestes matèries, quan les comunitats ho sol·licitin.

4. Els béns mobles o immobles vinculats als centres, als establiments i a les dependències adscrites a l'explotació de les xarxes i a la prestació dels serveis de telecomunicacions han de disposar de les mesures i els sistemes de seguretat, vigilància, difusió d'informació,

prevenció de riscos i protecció que determini el Govern, a proposta dels ministeris de Defensa, de l'Interior o de Foment, dins de l'àmbit de les seves competències respectives. Aquestes mesures i sistemes han d'estar disponibles tant en les situacions de normalitat com en les de crisi, i també en els supòsits que preveu la Llei orgànica 4/1981, d'1 de juny, reguladora dels estats d'alarma, d'excepció i de setge, i la Llei 2/1985, de 21 de gener, de protecció civil.

5. El Govern, amb caràcter excepcional i transitori, pot acordar que l'Administració General de l'Estat assumeixi la gestió directa de determinats serveis o l'explotació de determinades xarxes de telecomunicacions, d'acord amb la Llei 13/1995, de 18 de maig, de contractes de les administracions públiques, per garantir la seguretat pública i la defensa nacional. Així mateix, en el cas d'incompliment de les obligacions de servei públic a què es refereix el títol III d'aquesta Llei, el Govern, amb l'informe preceptiu previ de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, pot acordar, també amb caràcter excepcional i transitori, que l'Administració General de l'Estat assumeixi la gestió directa dels serveis corresponents o l'explotació de les xarxes corresponents. En aquest últim cas, pot intervenir, amb les mateixes condicions, la prestació dels serveis de telecomunicacions.

Els acords d'assumpció de la gestió directa del servei i d'intervenció o els d'intervenció o explotació de les xarxes a què es refereix el paràgraf anterior, els adopta el Govern per iniciativa pròpia o a instància d'una Administració pública territorial. En aquest últim cas, cal que l'Administració pública territorial tingui competències en matèria de seguretat o per a la prestació dels serveis públics afectats pel mal funcionament del servei o de la xarxa de telecomunicacions. En cas que el procediment s'iniciï a instància d'una Administració diferent de la de l'Estat, aquella Administració té la consideració d'interessada i pot evacuar un informe previ a la resolució final.

TÍTOL II

La prestació de serveis i l'establiment i l'explotació de xarxes de telecomunicacions en règim de lliure competència

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 6. *Principis aplicables.*

La prestació de serveis i l'establiment o l'explotació de xarxes de telecomunicacions es pot dur a terme mitjançant l'autoprestació o a través de la seva oferta a terceres persones, en règim de lliure concurrència. En aquest últim cas, s'ha d'actuar d'acord amb els principis d'objectivitat i no-discriminació, garantint, d'acord amb el que disposa el títol III d'aquesta Llei, la satisfacció de les obligacions de servei públic de telecomunicacions, especialment, la del servei universal.

Article 7. *Títols habilitants i supòsits en què no és preceptiu d'obtenir-los.*

1. Per a la prestació dels serveis i l'establiment o l'explotació de les xarxes de telecomunicacions es requereix l'obtenció prèvia del títol corresponent habilitant que, segons el tipus de servei que es pretén prestar o la xarxa que es pretén instal·lar o explotar, consisteix, d'acord amb aquest títol, en una autorització general o en una llicència individual. Ambdós títols habilitants permeten la prestació de serveis de telecomunicacions en els estats membres de la Unió Europea.

Es poden atorgar autoritzacions generals i llicències individuals provisionals per dur a terme proves de caràcter experimental i per a activitats d'investigació. La resolució que, si s'escau, autoritzi la realització d'aquestes proves i activitats ha d'establir el termini per dur-les a terme. A falta de resolució expressa, cal atènyer-se al que disposen, amb caràcter general, els capítols II i III d'aquest títol sobre autoritzacions generals i llicències individuals.

2. No obstant això, queden exclosos del règim d'autoritzacions i llicències que estableix aquesta Llei:

a) Els serveis de telecomunicacions i les instal·lacions de seguretat o intercomunicació que, sense connexió a xarxes exteriors i sense utilitzar el domini públic radioelèctric, prestin serveis en un immoble, en una comunitat de propietaris o dins d'una mateixa propietat privada.

b) Els serveis de telecomunicacions establerts entre predis d'un mateix titular que no utilitzin el domini públic radioelèctric.

c) Les instal·lacions o els equips que utilitzin el domini públic radioelèctric, mitjançant el seu ús comú general.

3. La prestació de serveis o l'explotació de xarxes de telecomunicacions en règim d'autoprestació i sense contraprestació econòmica de terceres persones, per les administracions públiques o pels ens públics que en depenen, per satisfer les seves necessitats, no requereixen el títol habilitant. Si per a la prestació dels serveis esmentats s'utilitza l'espectre radioelèctric és requisit previ obtenir l'afectació demanial corresponent, de conformitat amb el que disposa l'article 63.

Sens perjudici del que assenyalava el paràgraf anterior, les administracions públiques o els seus ens públics per a la prestació o l'explotació en el mercat de serveis o xarxes de telecomunicacions, de manera directa o a través de societats en el capital de les quals participin majoritàriament, han d'obtenir el títol habilitant corresponent d'entre els que regula aquest títol. La Comissió del Mercat de les Telecomunicacions és qui autoritza aquesta prestació o explotació, i també estableix les condicions per garantir la no-distorsió de la lliure competència. L'Administració o els ens habilitats són els que han d'efectuar la prestació o l'explotació, amb la separació de comptes deguda i d'acord amb els principis de neutralitat, transparència i no-discriminació.

Article 8. *Registres especials de titulars de llicències individuals i de titulars d'autoritzacions generals.*

1. Es creen, dependents de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, el Registre Especial de Titulars de Llicències Individuals i el Registre Especial de Titulars d'Autoritzacions Generals.

Aquests registres són de caràcter públic i s'han de regular per mitjà d'un real decret. En cadascun d'ells, s'han d'inscriure, respectivament, d'ofici o a instància de l'interessat, segons que sigui procedent, les dades relatives als titulars de les llicències individuals a què es refereixen els apartats 1r i 2n de l'article 15 per a la prestació de serveis a terceres persones i els relatius als titulars d'autoritzacions generals. En ambdós registres també han de constar les condicions imposades als subjectes habilitats per a l'exercici de l'activitat corresponents i les seves modificacions.

2. En tot cas, la inscripció al Registre Especial de Titulars d'Autoritzacions Generals és prèvia i imprescindible per a la prestació del servei corresponent o per a l'establiment o l'explotació de la xarxa de què es tracti, sens perjudici del que preveu el paràgraf segon de l'article 12.

Article 9. *Procediment de finestra única.*

El procediment de finestra única assegura la coordinació necessària en cas que s'hagin d'obtenir llicències

expedides per més d'una autoritat nacional habilitada o per una de diferent davant la qual es presenti la sol·licitud. Mitjançant aquest procediment, els interessats a prestar serveis o, si s'escau, a establir o explotar xarxes de telecomunicacions, en qualsevol Estat membre de la Unió Europea o d'una altra organització internacional amb la qual s'hagin subscrit acords a aquest efecte, poden presentar la sol·licitud per obtenir llicències individuals, o la notificació necessària per obtenir autoritzacions generals, en qualsevol dels organismes que, amb aquesta finalitat, designin aquests estats. Això es pot dur a terme amb independència de l'Estat en l'àmbit del qual es pretén prestar el servei o, si s'escau, establir o explotar la xarxa.

El procediment de finestra única s'ha de regular reglamentàriament.

CAPÍTOL II

Autoritzacions generals

Article 10. Àmbit.

Es requereix autorització general per a la prestació dels serveis i per a l'establiment o l'explotació de les xarxes de telecomunicacions que no requereixin l'atorgament d'una llicència individual, d'acord amb el que estableix el capítol següent.

Article 11. Condicions que es poden imposar en les autoritzacions generals.

1. Les autoritzacions generals s'atorguen de manera reglada i automàtica, i l'interessat ha d'assumir prèviament les condicions que estableixi, mitjançant una ordre, el ministre de Foment per a cada categoria de xarxes i serveis, i amb la comprovació prèvia que l'interessat compleix els requisits que determini aquesta ordre. Les condicions que indiqui l'ordre esmentada, que s'ha de publicar al «Butlletí Oficial de l'Estat», han de garantir els objectius següents:

1r El compliment, pel titular autoritzat, dels requisits essencials exigibles per a la prestació adequada del servei o l'explotació correcta de la xarxa, així com dels altres requisits tècnics i de qualitat que s'estableixin per a l'exercici de l'activitat.

2n El comportament competitiu dels operadors en els mercats de telecomunicacions.

3r La utilització efectiva i eficaç de la capacitat numèrica.

4t La protecció dels usuaris.

5è L'adreçament de les trucades als serveis d'emergència.

6è L'accés als serveis de telecomunicacions per part de persones discapacitades o amb necessitats especials.

7è La interconnexió de les xarxes i la interoperabilitat dels serveis.

8è La protecció dels interessos de la defensa nacional i de la seguretat pública.

Aquests objectius només són exigibles en la mesura que la seva consecució es pugui assolir a través de la xarxa o del servei de què es tracti.

2. Igualment, en el règim aplicable a les autoritzacions generals, es pot incloure la determinació de les condicions imposades als titulars, relatives al subministrament de la informació necessària per comprovar que compleixen les obligacions que se'ls imposin, satisfer necessitats estadístiques, proporcionar dades per a la confecció de la guia unificada per a cada àmbit territorial i atendre els requeriments que imposa la normativa aplicable.

D'acord amb els principis d'objectivitat i de proporcionalitat, el ministre de Foment pot modificar les con-

dicions imposades als titulars d'autoritzacions generals en l'ordre ministerial a què es refereix l'apartat 1 d'aquest article, per a l'explotació d'una determinada categoria de xarxes o la prestació de determinats serveis, amb l'audiència prèvia dels interessats i l'informe previ de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions. S'ha de modificar mitjançant una ordre ministerial que ha d'establir un termini perquè els explotadors de xarxes o els prestadors de serveis que actuïn habilitats per les autoritzacions generals s'adaptin al que disposi. Transcorregut aquest termini sense que hagi tingut lloc l'adaptació, aquestes autoritzacions quedaran sense efecte, sense que el titular tingui dret a indemnització.

Article 12. Procediment per a l'obtenció de les autoritzacions generals.

Els interessats a prestar un determinat servei o, si s'escau, a establir o explotar una determinada xarxa de telecomunicacions ho han de notificar a la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions amb submissió a les condicions que imposi l'ordre a què es refereix l'article anterior. També han d'aportar tota la informació necessària sobre la prestació del servei o sobre l'explotació o l'establiment de la xarxa.

Les dades relatives al titular de l'autorització general s'han de fer constar en el Registre especial a què es refereix l'article 8. En tot cas, no es pot començar la prestació del servei o les activitats conduents a l'establiment o a l'explotació de la xarxa fins que s'hagi efectuat d'ofici la inscripció corresponent, en el termini de 24 dies des de la recepció de la notificació. No obstant això, a falta d'inscripció en el Registre en el termini assenyalat, l'interessat pot començar la prestació del servei o de les activitats adreçades a l'establiment o a l'explotació de la xarxa. El certificat d'inscripció en el Registre acredita l'existència de l'autorització.

Article 13. Incompliment de les condicions imposades als beneficiaris de les autoritzacions generals.

Quan el beneficiari d'una autorització general incompleixi de manera molt greu alguna de les condicions que imposi per l'atorgament l'ordre a què es refereix l'article 11, la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions ha de cancel·lar-ne la inscripció en el Registre, amb la tramitació prèvia del corresponent expedient de revocació del títol.

A l'efecte del que disposa el paràgraf anterior, s'entenen com a incompliment molt greu, a més dels que preveu l'article 79, els que perjudiquin els interessos generals o les necessitats de la defensa nacional, els que suposin un dany o un perjudici per a terceres persones o els que lesionin els drets fonamentals o les llibertats públiques que estableix la Constitució.

La revocació de l'autorització determina, per a qui n'és el titular, la prohibició de prestar el servei corresponent o d'establir o explotar el mateix tipus de xarxa amb què duia a terme l'activitat. També comporta la impossibilitat d'obtenir, en el termini d'un any des que es produeixi la revocació, una nova autorització per a la prestació del mateix tipus de servei o per a la instal·lació o l'explotació del mateix tipus de xarxa.

Article 14. Condicions per a la prestació de nous serveis.

Quan la prestació d'un nou servei o l'establiment o l'explotació d'un determinat tipus de xarxa de telecomunicacions encara no hagi estat objecte de regulació, mitjançant l'aprovació de l'ordre ministerial corresponent i d'acord amb el que assenyalava l'article 11, el Ministeri de Foment, una vegada rebuda la sol·licitud o rebudes les sol·licituds dels interessats per dur a terme l'activitat,

ha d'establir les condicions provisionals que els ho permetin i atorgar o denegar, motivadament, el que sol·licitin, en el termini de 36 dies des que tinguin entrada aquestes sol·licituds en qualsevol dels registres de l'òrgan corresponent del Ministeri de Foment. A falta de resolució expressa, la sol·licitud s'ha d'entendre estimada.

El Ministeri de Foment ha de procedir a la determinació de les condicions definitives a què s'han d'ajustar els titulars de les autoritzacions generals per a la prestació, l'establiment o l'explotació dels serveis o les xarxes esmentats. Pel que fa al règim de l'atorgament d'autoritzacions i les condicions exigibles als titulars, és aplicable, en tot cas, el que disposen els articles 11 i 12.

CAPÍTOL III

Llicències individuals

Article 15. Àmbit.

Es requereix la llicència individual:

1r Per a l'establiment o l'explotació de xarxes públiques de telecomunicacions.

2n Per a la prestació del servei telefònic disponible al públic.

3r Per a la prestació de serveis o l'establiment o l'explotació de xarxes de telecomunicacions que impliquen l'ús del domini públic radioelèctric, d'acord amb el que disposa el títol V.

Així mateix, el Govern, mitjançant un reial decret i de conformitat amb la normativa comunitària, pot establir altres activitats en què sigui exigible la llicència individual per necessitats d'assignació de recursos limitats, perquè és necessari atorgar a l'operador drets de servitud o reconèixer-li el dret a ser beneficiari de l'expropiació forçosa de béns de titularitat pública o privada o perquè se li imposen les obligacions de servei públic a què es refereix el títol III d'aquesta Llei.

Article 16. Condicions que es poden imposar als titulars de les llicències individuals.

Les llicències individuals s'atorguen de manera reglada, i el sol·licitant ha d'acreditar prèviament que compleix els requisits exigibles per a la concessió i que assumeix les condicions generals establertes mitjançant l'ordre corresponent del ministre de Foment, que s'ha de publicar al «Butlletí Oficial de l'Estat». Aquestes condicions poden anar dirigides a garantir, a més dels objectius que assenyalava l'article 11 per a les que s'imposin als titulars d'autoritzacions generals, els relatius a:

1r El compliment dels plans nacionals de numeració.

2n L'ús efectiu i la gestió eficaç de l'espectre radioelèctric, en els termes que estableix el títol V. Es pot tenir en consideració la innovació que impliquin els serveis per als quals se sol·licita la llicència o l'avantatge econòmic que s'ofereixi, entre altres factors.

3r El compliment dels requisits específics establerts en matèria de protecció del medi ambient, d'ordenació del territori i d'urbanisme, incloent-hi, si s'escau, les condicions per a l'ocupació de béns de titularitat pública o privada i per a l'ús compartit de les infraestructures.

4t El respecte a les normes sobre servei públic, d'acord amb el que disposa el títol III d'aquesta Llei.

5è El compliment de les condicions aplicables als operadors que tenen una presència significativa en el mercat.

6è L'establiment de les característiques, de la zona de cobertura i del calendari d'implantació del servei, així

com les modalitats per accedir-hi, especialment per mitjà de terminals d'ús públic.

7è La confidencialitat de les informacions transmeses.

8è El subministrament de circuits susceptibles de ser llogats.

9è Els drets i les obligacions en matèria d'interconnexió i d'accés, d'acord amb el que disposa el capítol IV d'aquest títol.

10. El respecte a les mesures adoptades per raons d'interès públic.

11. El compliment, si s'escau, de les obligacions que estableixen els plecs de bases que regeixen la licitació per a l'atorgament de llicències per a la prestació de determinats serveis o l'establiment o l'explotació de xarxes de telecomunicacions.

El Ministeri de Foment pot modificar, amb l'audiència prèvia dels interessats i amb l'informe previ de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, les condicions imposades per a l'atorgament de les llicències exigibles per a la prestació d'una determinada categoria de serveis o l'establiment o l'explotació d'un determinat tipus de xarxes, en l'ordre ministerial a què es refereix aquest article. La modificació s'ha de fer mitjançant una ordre ministerial per la qual s'ha d'establir un termini per a l'adaptació a la nova normativa dels titulars de les llicències atorgades abans de la seva entrada en vigor, de manera que se'ls permeti exercir les seves activitats ininterrompudament. Si transcorregut aquest termini no ha tingut lloc l'adaptació, les llicències queden sense efecte i el titular no té dret a indemnització.

Article 17. Requisits exigibles als titulars de llicències individuals.

1. Poden ser titulars de llicències individuals, les persones físiques o jurídiques nacionals d'un Estat membre de la Unió Europea o que tinguin una altra nacionalitat quan així estigui previst en els acords internacionals en què l'Estat espanyol sigui part. Si el titular de la llicència és una societat o una altra persona jurídica, la participació en el seu capital o, si s'escau, en el seu patrimoni de persones físiques de nacionalitat no comunitària o de persones jurídiques domiciliades fora de la Unió Europea, no pot superar el 25 per 100, llevat que ho permetin els acords internacionals que hagi subscrit l'Estat espanyol o que s'autoritzi en aplicació del principi de reciprocitat. El Govern pot autoritzar inversions superiors a la indicada. Així mateix, amb caràcter general i a petició de les societats o d'altres persones jurídiques, titulars de llicències individuals, el Govern pot aprovar una participació estrangera en el seu capital social o, si s'escau, en el seu patrimoni que superi el 25 per 100, i amb el límit que s'estableixi a aquest efecte.

Pel que fa a les societats o altres persones jurídiques habilitades per a la prestació de serveis de telecomunicacions la petició dels quals requereix la utilització del domini públic radioelèctric, cal atènyer-se, quant a la participació estrangera en el seu capital o, si s'escau, en el seu patrimoni, al que disposa la normativa específica.

En tot cas, les persones físiques o jurídiques estrangeres titulars de llicències individuals han de tenir un representant legal a Espanya.

2. La Comissió del Mercat de les Telecomunicacions ha d'emetre l'informe preceptiu en els procediments iniciats per a l'autorització de les operacions de concentració d'empreses o de presa de control d'una empresa o de diverses del sector de les telecomunicacions, quan aquestes hagin de ser sotmeses al Govern per a la seva decisió, d'acord amb la legislació vigent en matèria de defensa de la competència.

Article 18. *Procediment d'atorgament de llicències individuals.*

1. Els interessats a prestar un servei o a establir o explotar una xarxa de telecomunicacions han de presentar les sol·licituds amb la documentació exigible d'acord amb el que disposa aquest article, adreçades al Ministeri de Foment o a la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, segons qui sigui competent per a l'atorgament del títol habilitant corresponent, d'acord amb el que estableix la Llei 12/1997, de 24 d'abril, de liberalització de les telecomunicacions. Juntament amb la sol·licitud, s'ha d'aportar tota la informació necessària sobre la xarxa o el servei de què es tracti. En cas que el Ministeri de Foment rebí una sol·licitud per a la resolució de la qual sigui competent la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, l'hi ha de remetre. La Comissió del Mercat de les Telecomunicacions ha de fer el mateix si en rep una la resolució de la qual sigui competència del Ministeri de Foment.

El sol·licitant ha d'acreditar la solvència tècnica i econòmica suficient en els termes fixats en l'ordre ministerial a què es refereix l'article 16, per afrontar les obligacions que resultin de la prestació del servei o de l'establiment o l'explotació de la xarxa.

2. Les sol·licituds han de contenir les dades que assenyala l'article 70.1 de la Llei 30/1992, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i hi ha de constar formalment que el sol·licitant assumeix el compliment de les condicions i el respecte de les garanties que estableix l'ordre a què es refereix l'article 16.

3. Rebudes les sol·licituds, el Ministeri de Foment o, si s'escau, la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions han d'emetre resolució d'atorgament o de denegació de les llicències en el termini de 36 dies des de l'entrada de la sol·licitud corresponent en qualsevol dels registres de l'òrgan administratiu competent. Aquest termini, sens perjudici del que disposa l'article 21 per als supòsits de limitació del nombre de llicències, es pot ampliar justificadament, sempre que el termini total no superi els quatre mesos. Aquests terminis es poden prorrogar quan sigui necessària una coordinació internacional de freqüències pel temps necessari per assolir-la. A falta de resolució expressa en el termini que en cada cas sigui aplicable, la sol·licitud s'ha d'entendre desestimada.

4. Dins del termini per emetre resolució, el Ministeri de Foment o, si s'escau, la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions han de dictar resolució motivada en què s'atorgui o es denegui a l'interessat la llicència sol·licitada. En funció del tipus de servei per al qual se sol·licita llicència, dels destinataris, de l'àmbit de cobertura en què es presta o d'altres circumstàncies que es determinin reglamentàriament, aquesta resolució ha de fixar, a més de les condicions generals aplicables al titular de qualsevol llicència, les específiques que li siguin exigibles d'acord amb les particularitats del títol atorgat. S'ha de respectar, en tot cas, el principi de proporcionalitat.

Les llicències individuals que imposin al titular obligacions de servei públic o que impliquin l'ús del domini públic radioelèctric s'atorquen pel període que estableixi l'ordre ministerial a què es refereix l'article 16, que en cap cas no pot ser superior a 30 anys, termini que és prorrogable per períodes successius de fins a deu anys cadascun. Pel que fa als altres casos, cal atènyer-se al termini que estableixi l'ordre ministerial que reguli les condicions generals exigibles als titulars de cada categoria de llicències individuals.

5. El Ministeri de Foment o, si s'escau, la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions poden modificar les condicions imposades als titulars en la resolució d'atorgament de cada llicència individual quan hi hagi una justificació objectiva per fer-ho i respectant el principi

de proporcionalitat. Aquestes modificacions s'han d'especificar en una resolució motivada i han d'estar justificades per raons d'interès general.

Article 19. *Denegació, revocació, extinció i transmissió de llicències individuals.*

1. El Ministeri de Foment o la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, en l'exercici de les competències respectives, poden denegar l'atorgament d'una llicència individual en els casos següents:

a) Si l'interessat no proporciona la informació relativa al compliment de les condicions que li són aplicables.

b) En cas que, d'acord amb el que estableixen els articles 20 i 21, el nombre de llicències sigui limitat i el qui en sol·licita una no hagi resultat adjudicatari del títol en la licitació corresponent.

c) Sempre que l'interessat no demostrí el compliment dels requisits que li són aplicables, d'acord amb aquesta Llei i l'ordre ministerial que reguli el servei concret.

Contra la resolució en què es denega la llicència, l'interessat pot interposar un recurs contenciós administratiu.

2. Sens perjudici del que preveu el segon paràgraf de la lletra A) de l'apartat 1r de l'article 82, respecte a la revocació del títol habilitant perquè el titular ha comès una infracció molt greu, el Ministeri de Foment o, si s'escau, la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, en l'àmbit de les seves competències respectives, poden deixar sense efecte les llicències individuals, amb la tramitació prèvia de l'expedient corresponent d'acord amb el procediment que estableix la Llei de contractes de les administracions públiques, per a la resolució dels contractes de gestió de serveis públics. La llicència individual es pot deixar sense efecte si el titular no compleix alguna de les condicions imposades en l'ordre ministerial a què es refereix l'article 16 o en la resolució d'atorgament del títol.

En qualsevol cas, quan es produeixin interferències que perjudiquin la prestació adequada dels serveis o l'explotació eficient d'una xarxa de telecomunicacions, a causa d'un ús inadequat o ineficient de determinades instal·lacions o d'altres serveis o xarxes, tant si són radioelèctrics com si no ho són, es poden adoptar mesures d'aplicació immediata per evitar-les.

3. L'ordre ministerial a què es refereix l'article 16 d'aquesta Llei o el plec de bases a què al·ludeix l'article 21 han d'establir les altres causes per les quals es poden deixar sense efecte i extingir-se les llicències individuals. A falta de previsió expressa respecte d'aquestes, cal atènyer-se al que disposa la legislació de contractes de les administracions públiques amb relació a la resolució del contracte de gestió de serveis públics i a la seva extinció.

4. En qualsevol cas, en la transmissió de llicències s'aplica el que preveu la legislació de contractes de les administracions públiques, amb relació al contracte de gestió de serveis públics.

Article 20. *Limitació del nombre de llicències individuals.*

1. Quan sigui necessari per garantir l'ús eficaç de l'espectre radioelèctric, el Ministeri de Foment pot limitar el nombre de llicències individuals a atorgar per a la prestació de qualsevol categoria de serveis i per a l'establiment o l'explotació de xarxes de telecomunicacions.

En aquests casos, l'ordre del ministre de Foment a què es refereix l'article 16 d'aquesta Llei ha d'indicar la limitació del nombre de llicències individuals i els motius pels quals s'estableix la dita limitació. Aquesta limitació és revisable, totalment o parcialment, pel mateix Ministeri, d'ofici o a instància d'una de les parts, en la mesura que desapareguin les causes que la van motivar.

2. El Ministeri de Foment, d'ofici o a instància d'una de les parts interessades, pot establir un període d'informació pública per conèixer la possible existència d'interessats en la prestació del servei, i suspendre, si s'escau, l'atorgament de noves llicències. Aquest període d'informació pública s'inicia amb un anunci publicat al «Butlletí Oficial de l'Estat» i en un diari de difusió nacional, en què s'estableix el termini perquè els interessats en la prestació del servei o en l'establiment o l'explotació de la xarxa presentin les sol·licituds. El cost d'aquest anunci és a càrrec de les persones físiques o jurídiques que finalment obtinguin la llicència individual.

Una vegada rebudes les sol·licituds a què es refereix el paràgraf anterior, el Ministeri de Foment examina si es poden atorgar totes les sol·licituds o no, amb la capacitat disponible de freqüències. En el primer cas, les llicències s'atorguen, d'acord amb el procediment que estableix l'article 18, una vegada publicada l'ordre ministerial a què es refereix l'article 16. En el segon cas, després de la publicació de la dita ordre ministerial, l'atorgament de les llicències es fa d'acord amb el procediment que estableix l'article següent.

Article 21. *Procediment per a l'atorgament en els supòsits de limitació del nombre de llicències individuals.*

1. Quan, per les raons que preveu l'article anterior, el Ministeri de Foment limiti el nombre de llicències individuals que es poden atorgar per instal·lar o explotar una determinada categoria de xarxes o prestar determinats serveis de telecomunicacions, s'ha de tramitar un procediment de licitació per atorgar els títols habilitants.

Per a això, s'ha d'aprovar, mitjançant una ordre ministerial, el plec de bases corresponent a la categoria dels serveis o de les xarxes en què la prestació, la instal·lació o l'explotació són subjectes a limitació. En aquest cas, el termini màxim per resoldre l'atorgament de la llicència és de vuit mesos des de la convocatòria de la licitació. A falta de resolució expressa, les sol·licituds s'entenen desestimades.

2. És aplicable el que disposa la Llei de contractes de les administracions públiques respecte a les concessions per a la gestió de serveis públics, pel que fa a la convocatòria de la licitació, al plec de bases que s'hagi d'aprovar i a l'adjudicació, a la modificació, a l'extinció i a la formalització dels títols habilitants. Tanmateix, no és aplicable el que disposa l'article 162 d'aquesta Llei, llevat de si es tracta de llicències que comporten obligacions de servei públic per al titular, d'acord amb el que estableix el títol III.

CAPÍTOL IV

Interconnexió i accés a les xarxes

Article 22. *Principis de la interconnexió.*

1. Els titulars de xarxes públiques de telecomunicacions estan obligats a facilitar la interconnexió d'aquestes xarxes amb les de tots els operadors del mateix tipus de xarxes i serveis telefònics disponibles al públic que ho sol·licitin.

La Comissió del Mercat de les Telecomunicacions pot limitar aquesta obligació d'interconnexió, temporalment i cas per cas, si hi ha alternatives tècnicament i comercialment viables i si la interconnexió que es demana no es pot satisfer per insuficiència o inadequació dels recursos disponibles. La resolució de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions en què es limiti l'obligació d'interconnexió ha de ser motivada i publicada, d'acord amb el que disposa la normativa aplicable a l'actuació de la Comissió.

2. Els acords d'interconnexió s'han de subscriure lliurement entre les parts. El Govern, en el reglament

a què fa referència l'apartat 6 d'aquest article, pot establir, abans de la interconnexió, les condicions mínimes aplicables i, en particular, les relatives a les exigències per al manteniment dels requisits essencials per a la prestació del servei o per a la instal·lació o l'explotació de la xarxa, a què es refereix l'annex d'aquesta Llei. Aquestes condicions s'han d'incloure en els acords que subscriuguin els operadors.

Excepcionalment, la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions pot dictar instruccions a les parts que hagin subscrit un acord d'interconnexió instant-les que el modifiquin si el contingut pot emparar pràctiques contràries a la competència o és necessari per garantir la interoperabilitat dels serveis.

3. De la mateixa manera, quan els titulars de les xarxes a què es refereix l'apartat 1 d'aquest article no les hagin interconnectades, i s'hagin exhaurit les possibilitats d'acord en aquest sentit, la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions pot exigir que es faci efectiva la interconnexió i, quan sigui procedent, establir les condicions per efectuar-la. En aquest cas, la intervenció de la Comissió ha de ser l'estrictament necessària per assolir l'objectiu de protegir els interessos públics i s'ha de fer d'ofici o a instància dels usuaris i amb l'audiència prèvia de les parts afectades.

4. Els titulars de xarxes públiques de telecomunicacions han de facilitar la interconnexió en condicions no discriminatòries, transparents, proporcionals i basades en criteris objectius.

5. La connexió física es pot dur a terme, si s'escau, en els termes que s'estableixin reglamentàriament, en els mateixos locals del titular de la xarxa pública en què se sol·liciti o bé per línies d'interconnexió.

6. El document en què es formalitzin els acords d'interconnexió ha de ser comunicat a la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, que ho ha de posar a disposició d'altres d'interessats, a petició d'aquests, excepte en el que pugui afectar el secret comercial o industrial i en els termes que determini el reglament a què es refereix el número següent d'aquest article.

7. El Govern ha de fixar per reglament les condicions mínimes relatives a la interconnexió, tenint en compte la normativa comunitària sobre l'oferta de xarxa oberta. En aquest reglament es poden establir les condicions perquè la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions pugui eximir els operadors de les obligacions que estableixen els apartats 4 i 6 d'aquest article, d'acord amb la seva posició en el mercat.

Article 23. *Operador dominant.*

1. A l'efecte d'aquesta Llei, es considera operador dominant, en l'àmbit municipal, autonòmic, estatal o en un altre àmbit territorial determinat, l'operador o els operadors de xarxes o serveis que hagin obtingut, en l'àmbit esmentat i l'any immediatament anterior, una quota de mercat superior al 25 per 100 dels ingressos bruts globals generats per la utilització de les xarxes o per la prestació dels serveis.

No obstant això, i en consideració a la capacitat de les xarxes d'un mateix titular o a la del servei que presta, per influir en les condicions del mercat, en el seu volum de negocis, en el seu control sobre els mitjans d'accés als usuaris finals, en el seu accés als recursos financers, en la seva experiència en el subministrament de productes i serveis o en qualsevol altra circumstància que pugui afectar les condicions de la competència, la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, de manera individualitzada i mitjançant una resolució motivada, pot establir que no tingui una posició dominant en el mercat encara que hi participi en una quota superior al 25 per 100, en l'àmbit territorial de referència. De la mateixa manera, i d'acord amb les mateixes condicions, pot esta-

blir que sí que tingui aquesta posició dominant, el prestador dels serveis o el titular d'una xarxa amb una quota de mercat inferior al 25 per 100, en l'àmbit territorial de referència.

2. La Comissió del Mercat de les Telecomunicacions estableix i fa pública anualment la relació dels operadors que es consideren dominants en el mercat.

3. El reglament a què es refereix l'article 22.7 ha de determinar quines obligacions de les imposades als operadors dominants són exigibles als operadors dels serveis de telefonia mòbil.

Article 24. *Principis aplicables a l'accés a les xarxes.*

1. Els titulars de xarxes públiques de telecomunicacions que tinguin la consideració de dominants han de facilitar l'accés a les seves xarxes en condicions objectives, transparents i no discriminatòries a tots els usuaris i prestadors de serveis de telecomunicacions que ho sollicitin.

A més, han d'atendre les sollicituds, tècnicament viables i justificades degudament, d'accés a la xarxa en punts diferents als d'acabament de xarxa oferts a la generalitat dels usuaris. A aquest efecte, les parts, d'acord amb les sollicituds, han de negociar l'acord corresponent i, a falta d'aquest acord, s'han d'atenir al que disposa l'article següent, pel que fa a la resolució de conflictes per la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions.

2. El reglament a què es refereix l'article 22.7 ha d'establir els requisits per a l'accés obert a les xarxes de telecomunicacions, d'acord amb la normativa comunitària i amb els principis que estableix aquest capítol. Així mateix, aquest reglament ha d'establir les condicions exigibles per permetre accessos especials a les xarxes dels grups tancats d'usuaris. Les condicions s'han de sotmetre als criteris d'objectivitat, transparència i no-discriminació que fixa l'apartat anterior i cal tenir en compte la importància de la xarxa i dels serveis propis del grup tancat d'usuaris i la circumstància que aquest pugui estar integrat per una Administració pública i els ens públics que en depenen.

Els elements que s'han de prendre en consideració per a la valoració dels costos per determinar les condicions dels accessos especials són similars als que s'han de tenir en compte per als acords d'interconnexió.

Article 25. *Resolució de conflictes.*

Dels conflictes relatius a l'execució i la interpretació dels acords d'interconnexió i dels que es produeixen per l'accés a les xarxes públiques de telecomunicacions, en coneix la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions. Aquesta Comissió, amb l'audiència prèvia de les parts, ha de dictar resolució vinculant sobre els aspectes objecte del conflicte en el termini màxim de sis mesos a comptar del moment en què es demani la seva intervenció, sens perjudici que es puguin adoptar mesures provisionals fins al moment en què es dicti la resolució definitiva. La resolució adoptada per la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions es pot recórrer per la via contenciosa administrativa.

Article 26. *Principis aplicables als preus d'interconnexió.*

Els titulars de xarxes públiques de telecomunicacions que tinguin la consideració d'operadors dominants al mercat s'han d'atenir, pel que fa a la determinació dels preus d'interconnexió, als principis de transparència i d'orientació en els costos.

A més, han de justificar que els preus d'interconnexió que ofereixen s'orienten en els costos reals, i els han de desglossar de manera que el peticionari de la interconnexió a les seves xarxes no sufragui més del que

correspon estrictament al servei sol·licitat. La Comissió del Mercat de les Telecomunicacions pot sol·licitar als titulars que justifiquin plenament els preus d'interconnexió que apliquen i, si és procedent, dictar resolució motivada per a la seva modificació.

El que disposa aquest article també és aplicable als operadors de serveis mòbils, encara que no tinguin la condició de dominants, de conformitat amb el que estableix l'article 23, sempre que disposin d'una posició en el mercat nacional de la interconnexió equivalent a la que estableix l'apartat 1 de l'article esmentat.

Article 27. *Comptabilitat de costos.*

La Comissió del Mercat de les Telecomunicacions ha d'establir els criteris i les condicions del sistema de comptabilitat de costos a què s'han d'ajustar els titulars de xarxes als quals fa referència l'article anterior, amb relació als preus d'interconnexió. També ha de fixar el procediment perquè, a sol·licitud de les parts interessades, aquests criteris siguin coneguts per aquestes parts. Així mateix, correspon a la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions comprovar que el sistema de comptabilitat de costos adoptat per aquests titulars de xarxes s'adapta als criteris establerts per la mateixa Comissió i, si s'escau, dictar les instruccions perquè siguin modificades, preservant la confidencialitat de la informació que pugui afectar el secret industrial o comercial.

Article 28. *Publicitat i transparència de les ofertes d'interconnexió.*

1. La Comissió del Mercat de les Telecomunicacions garanteix que els titulars de xarxes públiques que tinguin la consideració de dominants, publiquin una oferta d'interconnexió de referència, en els termes que determini el reglament a què es refereix l'article 22.7, que ha d'estar desglossada per elements, d'acord amb les necessitats del mercat i les condicions tècniques i econòmiques que siguin aplicables, indicant, entre altres aspectes, els preus i els nivells de qualitat.

Aquesta oferta pot incloure l'establiment de diferents preus, termes i condicions d'interconnexió per a les diverses categories d'operadors, quan això es pugui justificar objectivament sobre la base del tipus d'interconnexió que es proporciona o per les condicions derivades de la llicència corresponent. En tot cas, aquestes diferències no poden provocar distorsions a la competència, ni atemptar contra el principi de no-discriminació.

2. La Comissió del Mercat de les Telecomunicacions pot modificar les ofertes d'interconnexió de referència mitjançant una resolució motivada.

Article 29. *Normes tècniques.*

La Comissió del Mercat de les Telecomunicacions ha de vetllar perquè, en els acords d'interconnexió, es tinguin en compte les normes comunitàries que siguin aplicables. Si no n'hi ha, ha de fomentar l'aplicació de les normes, de les especificacions o de les recomanacions que aprovin els organismes europeus o, a falta d'aquestes recomanacions, de que adoptin organismes internacionals de normalització. En absència de totes aquestes, cal tenir en compte les normes nacionals.

CAPÍTOL V

Numeració

Article 30. *Principis generals.*

1. Tenen dret a disposar de números i d'interval·ls de numeració tots els operadors de serveis de telecomunicacions accessibles al públic que ho necessitin per

permetre'n la prestació efectiva, i aquesta circumstància s'ha de tenir en compte en els plans de numeració.

2. Correspon a la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions l'exercici de la competència estatal de gestió de l'Espai Públic de Numeració. També du a terme les facultats d'administració i control inherents a la gestió de l'Espai Públic de Numeració.

3. La Comissió del Mercat de les Telecomunicacions assigna els recursos públics de numeració en la forma que es determini reglamentàriament i en condicions objectives, transparents i no discriminatòries.

4. La Comissió del Mercat de les Telecomunicacions pot demanar als titulars dels recursos públics de numeració tota la informació que consideri necessària per avaluar l'eficiència dels sistemes de numeració i l'ús adequat dels recursos assignats. Aquests titulars estan obligats a proporcionar aquesta informació en els terminis i en la forma que s'estableixin reglamentàriament. En tot cas, aquesta informació ha de ser tractada amb confidencialitat absoluta, hi és aplicable el que disposa la normativa vigent sobre el secret comercial i industrial, i ha de ser emprada únicament per a les finalitats sol·licitades.

Article 31. *Plans nacionals de numeració.*

1. Correspon al Govern, mitjançant un real decret i a proposta del ministre de Foment, aprovar els plans nacionals de numeració, i a la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, gestionar-los.

Els plans estableixen, entre altres coses, els mecanismes de selecció de l'operador de xarxa. S'han de fixar reglamentàriament les condicions per garantir que, en tot cas, la selecció de l'operador es fa d'acord amb el principi d'accés igualitari.

El contingut dels plans i el dels actes derivats de la seva gestió són públics, excepte pel que fa a matèries que poden afectar la seguretat nacional.

2. A fi de complir les obligacions i les recomanacions internacionals, i per garantir la disponibilitat suficient de numeració, el ministre de Foment, d'ofici o a instància de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions i mitjançant resolució publicada al "Butlletí Oficial de l'Estat", pot modificar l'estructura i l'organització dels plans nacionals de numeració. A aquest efecte, s'han de tenir en compte els interessos dels afectats i les despeses d'adaptació que se'n derivin per als operadors de xarxes, els prestadors de serveis i els usuaris. Les modificacions que es vulguin fer han de ser publicades abans que entrin en vigor i amb el temps suficient.

3. Tots els operadors de xarxes, els prestadors de serveis i, si s'escau, els fabricants i els comerciants estan obligats a prendre les mesures necessàries per al compliment de les decisions que adoptin el Ministeri de Foment o la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, en l'àmbit de les seves competències respectives sobre numeració.

4. Els drets de numeració atorgats no tenen la consideració de drets o interessos patrimonials legítims, a l'efecte del que disposa l'article 1 de la Llei d'expropiació forçosa, de 16 de desembre de 1954.

Article 32. *Ús dels recursos públics de numeració.*

1. La Comissió del Mercat de les Telecomunicacions ha de vetllar per la bona utilització dels recursos públics de numeració assignats.

Els recursos públics de numeració no poden ser transferits sense l'autorització expressa de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions. Qui hi estigui autoritzat ha de complir les condicions que estableixi la Comissió per a la transmissió.

2. La utilització de recursos públics de numeració no implica l'adquisició de cap dret de propietat industrial o intel·lectual.

Article 33. *Conservació dels números telefònics pels abonats.*

Els operadors de xarxes fixes de telecomunicacions han de garantir, en els termes, els terminis i les condicions que es determinin reglamentàriament, que els abonats puguin conservar els números que els hagin estat assignats, quan, sense modificar la seva ubicació física, canviïn d'operador. Els costos que es derivin de l'actualització dels elements de la xarxa i els dels sistemes necessaris per fer operativa la conservació dels números han de ser sufragats per cada entitat habilitada, que no té dret a rebre cap indemnització. Els altres costos ocasionats es reparteixen entre els operadors afectats pel canvi i, a falta d'acord, ha de resoldre el conflicte la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions.

De la mateixa manera, s'ha d'oferir als abonats, en els termes, els terminis i les condicions que es determinin reglamentàriament, els mitjans de conservació dels diversos tipus de números, tant per a les xarxes fixes com per a les xarxes mòbils de telecomunicacions.

CAPÍTOL VI

Separació de comptes

Article 34. *Separació de comptes i subministrament d'informació financera.*

1. Els operadors de xarxes públiques de telecomunicacions i els de serveis de telecomunicacions disponibles al públic que tenen la consideració de dominants estan obligats a presentar anualment a la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions comptes separats i auditats referits a les diverses activitats que duen a terme.

La Comissió del Mercat de les Telecomunicacions pot sol·licitar directament la compareixença davant dels seus òrgans de la persona física o jurídica que hagi auditat els comptes d'un operador a fi que faci els aclariments oportuns i que aporti la informació complementària sobre els estats financers, la justificació dels preus d'interconnexió i la separació dels comptes per activitats i serveis.

En tot cas, s'han de separar, com a mínim, els comptes dels serveis telefònics disponibles al públic, els dels serveis d'interconnexió, incloent-hi tant els serveis prestats internament com a terceres persones, els dels serveis de lloguer de circuits i els de qualsevol altre servei considerat obligatori.

Així mateix, les empreses públiques o privades que, d'acord amb la legislació vigent, tenen drets especials o exclusius per a la prestació de serveis en qualsevol sector econòmic i que empen xarxes públiques o presten serveis de telecomunicacions, disponibles al públic, han de tenir comptes separats i auditats per a les seves activitats de telecomunicacions.

S'han d'establir reglamentàriament els termes, l'abast i les condicions de la separació de comptes i el volum de negocis anual que han d'obtenir els operadors perquè sigui exigible aquesta obligació. Per sota d'aquest volum de negocis, els operadors de xarxes públiques i de serveis de telecomunicacions disponibles al públic queden exempts de les obligacions a què es refereix aquest article.

2. S'han de regular reglamentàriament les condicions en què la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions pot requerir informació financera, incloent-hi les auditories dels comptes, als operadors de xarxes públiques de telecomunicacions i de serveis de telecomunicacions disponibles al públic, i les condicions de publicació d'aquesta informació.

TÍTOL III

Obligacions de servei públic i drets i obligacions de caràcter públic en la prestació dels serveis i en l'explotació de les xarxes de telecomunicacions

CAPÍTOL I

Obligacions de servei públicSECCIÓ 1.ª DELIMITACIÓ**Article 35. Delimitació de les obligacions de servei públic.**

1. Els titulars de serveis de telecomunicacions disponibles al públic i els titulars de xarxes públiques de telecomunicacions en què es requereix la llicència individual per fer la prestació, la instal·lació o l'explotació, de conformitat amb el que disposa el títol II, són subjectes al règim d'obligacions de servei públic, d'acord amb el que estableix aquest títol.

Així mateix, en els termes que estableix la secció 4a d'aquest capítol, els qui duen a terme determinats serveis de telecomunicacions per a la prestació dels quals es requereix una autorització general poden estar sotmesos a les obligacions de servei públic.

2. El compliment de les obligacions de servei públic en la prestació de serveis i en l'explotació de xarxes de telecomunicacions per a les quals són exigibles, s'ha d'efectuar respectant els principis d'igualtat, transparència, no-discriminació, continuïtat, adaptabilitat, disponibilitat i permanència, i d'acord amb els criteris de qualitat que reglamentàriament es determinin, que són objecte d'adaptacions periòdiques. Correspon a la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions el control del compliment de les obligacions que imposa aquest article.

3. En els termes que estableix la disposició addicional segona, respecte a les obligacions de prestació del servei, s'aplica el règim que disposen per a la concessió d'un servei públic determinat la Llei 13/1995, de 18 de maig, de contractes de les administracions públiques, i les normes que la despleguen.

Article 36. Categories d'obligacions de servei públic.

A l'efecte del que disposa aquesta Llei, i sens perjudici de les obligacions que disposa l'article 35, s'estableixen les categories següents d'obligacions de servei públic:

a) El servei universal de telecomunicacions, que es finança en els termes que disposa la secció 2.ª d'aquest títol.

b) Els serveis obligatoris de telecomunicacions, que es presten en tot el territori nacional o en una part, d'acord amb el que determina la secció 3a d'aquest títol.

c) Altres obligacions de servei públic imposades per raons d'interès general, en la forma i amb les condicions que estableix la secció 4a d'aquest títol.

SECCIÓ 2.ª EL SERVEI UNIVERSAL DE TELECOMUNICACIONS**Article 37. Concepte i àmbit d'aplicació.**

1. S'entén per servei universal de telecomunicacions el conjunt definit de serveis de telecomunicacions amb una qualitat determinada, accessibles a tots els usuaris amb independència de la seva localització geogràfica i a un preu assequible. En la determinació dels conceptes de servei accessible i de preu assequible, es pren en consideració, especialment, el fet insular.

Inicialment, sota el concepte de servei universal de telecomunicacions, cal garantir, en els termes que reglamentàriament es determinin:

a) Que tots els ciutadans puguin connectar-se a la xarxa telefònica pública fixa i accedir a la prestació del servei telefònic fix disponible per al públic. La connexió ha d'oferir a l'usuari la possibilitat d'emetre i rebre trucades nacionals i internacionals i permetre la transmissió de veu, fax i dades.

b) Que els abonats al servei telefònic disposin, gratuïtament, d'una guia telefònica, actualitzada, impresa i unificada per a cada àmbit territorial. Tots els abonats tenen dret a figurar a les guies i a un servei d'informació nacional sobre el seu contingut, sens perjudici, en tot cas, del respecte a les normes que regulin la protecció de les dades personals i el dret a la intimitat.

c) Que hi hagi una oferta suficient de telèfons públics de pagament en el domini públic, en tot el territori nacional.

d) Que els usuaris discapacitats o amb necessitats socials especials tinguin accés al servei telefònic fix disponible al públic, en condicions equiparables a les que s'ofereixen a la resta d'usuaris.

Totes les obligacions de prestació dels serveis que s'inclouen en el servei universal són subjectes als mecanismes de finançament que estableix l'article 39.

2. El Govern pot revisar i ampliar els serveis que s'engloben dins del servei universal de telecomunicacions, en funció de l'evolució tecnològica, de la demanda de serveis en el mercat o per consideracions de política social o territorial. Així mateix, pot revisar la fixació dels nivells de qualitat en la prestació dels serveis i els criteris per a la determinació dels preus que garanteixin el seu caràcter d'assequibles.

El procediment i els mecanismes de revisió de l'àmbit i les condicions de finançament del servei universal s'estableixen mitjançant un reial decret.

Article 38. Prestació del servei universal de telecomunicacions.

1. Per garantir el servei universal de telecomunicacions en tot el territori nacional, qualsevol operador que tingui la consideració de dominant en una zona determinada pot ser designat per prestar, dins d'aquesta, qualsevol dels serveis inclosos en el concepte de servei universal.

2. Les condicions i els procediments de designació dels operadors encarregats de garantir la prestació del servei universal s'han d'establir reglamentàriament. Aquestes condicions inclouen les zones geogràfiques afectades, els serveis que s'han de dur a terme i el període de la prestació. Així mateix, s'han de determinar els supòsits en què un operador no dominant pot prestar, en una determinada zona geogràfica, el servei universal, sempre que els estàndards de qualitat i de preu que ofereixi siguin iguals o més beneficiosos per a l'usuari que el que ofereixi l'operador dominant.

3. Els termes i les condicions per a la prestació del servei universal d'un operador de telecomunicacions es regeixen, a més del que estableix aquesta Llei i les seves normes de desplegament, pel que determini l'ordre del Ministeri de Foment per la qual es reguli la prestació de cada servei concret pels titulars de llicències individuals.

Article 39. Finançament del servei universal de telecomunicacions.

1. La Comissió del Mercat de les Telecomunicacions ha de determinar si l'obligació de la prestació del servei universal implica un desavantatge competitiu o no per als operadors que la duen a terme. En el primer supòsit,

s'han d'establir i fer públics els mecanismes per distribuir entre els operadors el cost net de la prestació, en els termes que preveu aquest article.

El càlcul del cost es determina periòdicament, d'acord amb l'estalvi net que l'operador aconseguiria si no tingués l'obligació de prestar el servei universal. Aquest estalvi net es calcula tenint en compte el cost que implica subministrar el servei als clients als quals, sota consideracions estrictament comercials i a llarg termini, l'operador no el prestaria perquè no li resultaria rendible. A aquest efecte, cal tenir en compte el càlcul del cost net, d'una banda, el cost incremental en què l'operador incorreria si prestés el servei als clients esmentats en condicions no rendibles i, d'una altra, els ingressos derivats de l'activitat esmentada i els beneficis intangibles associats a la universalitat del servei.

La determinació del cost net, l'ha de fer l'operador de telecomunicacions que, en cada cas, presti el servei universal, d'acord amb els criteris generals establerts per la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions. La mateixa Comissió ha d'aprovar el resultat del càlcul, amb l'auditoria prèvia efectuada per la mateixa Comissió o per l'entitat que designi a aquest efecte.

Tant el resultat del càlcul dels costos com les conclusions de l'auditoria estan a disposició dels operadors que contribueixen al finançament del servei universal, si ho sol·liciten prèviament i d'acord amb el procediment que s'estableixi.

2. El cost net del finançament de l'obligació de prestació del servei universal és suportat per tots els operadors que exploten les xarxes públiques de telecomunicacions i pels prestadors dels serveis telefònics disponibles al públic.

Una vegada fixat aquest cost, la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions ha de determinar les aportacions que corresponen a cada un dels operadors amb les obligacions de contribució al finançament del servei universal.

Aquestes aportacions es fixen, en tot cas, d'acord amb els principis de transparència, no-discriminació i proporcionalitat, tenint en compte els paràmetres objectius indicadors de l'activitat de cada operador, que determina el Ministre de Foment i aplica la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions. Mentre no s'estableixin aquests paràmetres, cal tenir en compte el percentatge dels ingressos bruts d'explotació que, proporcionalment al volum de negoci total del mercat, obtingui cada operador.

Si un operador de telecomunicacions ofereix condicions especials d'accés a usuaris discapacitats o amb necessitats socials especials en els termes que es determinin d'acord amb l'apartat d) de l'article 37, pot sol·licitar la deducció del cost net de la seva prestació de l'aportació que ha d'efectuar al finançament del servei universal.

La Comissió del Mercat de les Telecomunicacions ha de determinar quins operadors poden quedar exempts, de manera transitòria, de l'obligació de contribuir al finançament del servei universal, a fi d'incentivar la introducció de noves tecnologies o d'afavorir el desenvolupament d'una competència efectiva.

Les aportacions rebudes es dipositen en el Fons Nacional del Servei Universal de les Telecomunicacions, que es crea per aquesta Llei, d'acord amb el que disposa l'apartat següent d'aquest article.

3. El Fons Nacional del Servei Universal de Telecomunicacions té com a finalitat garantir el finançament del servei universal. Els actius en metàl·lic procedents dels operadors amb l'obligació de contribuir al finançament del servei universal, es dipositen en aquest Fons, en un compte específic designat a aquest efecte. Les despeses de gestió d'aquest compte es dedueixen del seu saldo i els rendiments que aquest genera, si n'hi ha, minoren la contribució dels aportants.

Es poden dipositar en el compte les aportacions que efectui qualsevol persona física o jurídica que vulgui contribuir de manera desinteressada al finançament de qualsevol prestació pròpia del servei universal.

Els operadors de telecomunicacions subjectes a obligacions de prestació del servei universal reben d'aquest Fons la quantitat corresponent al cost net, calculat segons el procediment que estableix aquest article, que els implica aquesta obligació.

L'estructura, l'organització i els mecanismes de control del Fons Nacional del Servei Universal de Telecomunicacions i la forma i els terminis en què els operadors han de fer les aportacions s'han de determinar reglamentàriament.

La Comissió del Mercat de les Telecomunicacions s'encarrega de la gestió d'aquest Fons. A més, elabora i fa públic un informe anual sobre els costos del servei universal i les aportacions efectuades al Fons per finançar-lo. A aquest efecte, pot requerir tota la informació que consideri necessària dels operadors implicats.

En cas que el resultat d'aquest informe indiqui que el cost de la prestació del servei universal, per als operadors obligats a fer-ho, sigui d'una magnitud tan gran que no justifica els costos que es deriven de la gestió del Fons, la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions pot proposar al Govern que el suprimeixi i, si s'escau, que s'estableixin mecanismes de compensació directa entre operadors.

SECCIÓ 3.ª SERVEIS OBLIGATORIS DE TELECOMUNICACIONS

Article 40. *Serveis inclosos dins d'aquesta categoria.*

1. El Govern, amb l'informe previ de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions i mitjançant una norma reglamentària, pot incloure determinats serveis dels que preveu l'apartat 2 d'aquest article en la categoria de serveis obligatoris a què al·ludeix l'article 36.b).

2. Es poden incloure en aquesta categoria de serveis els següents:

a) Els serveis de tèlex, els telegràfics i els de característiques similars que comporten l'acreditació que el contingut del missatge tramès o la seva tramesa o recepció són fefaents, així com els serveis de seguretat de la vida humana en el mar i els que afecten, en general, la seguretat de les persones, la seguretat pública i la protecció civil.

b) Els serveis de línies susceptibles d'arrendament o de transmissió de dades, els avançats de telefonia disponible al públic, els de xarxa digital de serveis integrats i els que facilitin la comunicació entre determinats col·lectius que es trobin en circumstàncies especials i estiguin atesos de manera insuficient, i, en especial, els de correspondència pública marítima, amb la finalitat de garantir la suficiència d'aquesta oferta.

3. El reglament que declari inclosos determinats serveis en aquesta categoria ha d'indicar, a més, de conformitat amb el que disposa l'article següent, les formes de finançament, les administracions públiques o els operadors obligats a prestar-los en virtut del que disposa l'apartat 1 de l'article 35 i els procediments per a la seva determinació.

4. En qualsevol cas, l'adreçament de trucades als serveis d'emergència és a càrrec dels operadors, i han d'assumir aquesta obligació tant els que presten serveis telefònics disponibles al públic com els que exploten xarxes públiques de telecomunicacions que suporten serveis telefònics. Aquesta obligació s'imposa, inicialment, als operadors respecte de les trucades adreçades al número telefònic 112 d'atenció d'urgències.

El Govern, mitjançant un reglament, ha de determinar altres números telefònics per a l'atenció de serveis d'urgència als quals sigui aplicable el que estableix el paràgraf anterior.

En tot cas, el servei de trucades d'emergència és gratuït per als usuaris, sigui quina sigui l'Administració pública responsable de la seva prestació i amb independència del tipus de terminal que s'utilitzi.

Article 41. *Prestació i finançament dels serveis obligatoris.*

1. En la prestació dels serveis a què es refereix l'apartat 2.a) de l'article anterior, és aplicable el següent:

a) El Govern, mitjançant un reglament, ha de determinar l'Administració pública a què s'encomana l'obligació de prestar aquests serveis, d'acord amb la competència sectorial que tingui atribuïda. L'Administració designada els pot dur a terme, totalment o parcialment, de manera directa, d'acord amb el que estableix l'article 7.3, o a través dels operadors als quals s'encomani la prestació, mitjançant un procediment de licitació pública.

b) El dèficit d'exploració o, si s'escau, la contraprestació econòmica que s'ha de satisfer a qui s'encomana la prestació es financen a càrrec dels pressupostos de l'Administració que tingui assignada l'obligació de dur a terme els serveis obligatoris a què es refereix aquest apartat.

2. En la prestació dels serveis a què es refereix l'apartat 2.b) de l'article anterior, és aplicable el següent:

A) El Govern, mitjançant un reglament, ha de designar els operadors obligats a subministrar cada tipus de servei o, si no n'hi ha, els criteris i els procediments per determinar-los, així com l'àmbit geogràfic d'actuació o els procediments per delimitar-lo. Si l'àmbit geogràfic no supera el d'una comunitat autònoma, la designació s'efectua amb l'informe favorable previ de la comunitat autònoma. Aquest reglament ha de prendre en consideració els elements que s'indiquen tot seguit:

a) El cost dels serveis, que ha de ser equivalent per als diferents operadors als quals s'imposen obligacions, entre els quals no s'han d'establir condicions discriminatòries.

b) La rapidesa necessària d'implantació del servei a la major part del territori que s'ha de cobrir o en una part.

c) La situació dels operadors en el mercat.

B) Han de complir aquestes obligacions de servei públic, sense contraprestació econòmica, els operadors designats, llevat que el reglament esmentat a l'apartat 1.a) d'aquest article estableixi que s'han de finançar mitjançant les taxes que estableixen els articles 72 i 73. Les obligacions només s'imposen als titulars de noves llicències que s'atorguin després de l'aprovació del reglament. No obstant això, el reglament que imposi aquest tipus d'obligacions de servei públic pot establir que sigui exigible als operadors ja existents, una vegada transcorregut un determinat termini des de la seva implantació, que en cap cas no pot ser inferior a cinc anys. Tanmateix, respecte als operadors dominants, el reglament pot establir terminis més breus.

El Ministeri de Foment, amb l'informe de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, ha de desenvolupar, mitjançant una ordre ministerial, el que preveu aquest apartat.

3. La imposició de les obligacions que estableix aquest article als diferents operadors o administracions públiques s'entén sens perjudici del que disposa la disposició transitòria novena.

SECCIÓ 4.ª ALTRES OBLIGACIONS DE SERVEI PÚBLIC

Article 42. *Altres obligacions de servei públic.*

1. El Govern, per necessitats de la defensa nacional i de la seguretat pública, pot imposar, mitjançant un real decret, altres obligacions de servei públic diferents de les de servei universal i dels serveis obligatoris, als titulars de llicències individuals o d'autoritzacions generals a què es refereix l'article 35.1.

Així mateix, el reglament a què es refereix el paràgraf anterior ha de fixar el procediment d'imposició d'aquestes obligacions als diferents operadors i la forma de finançament.

2. El Govern, mitjançant un reglament, també pot imposar altres obligacions de servei públic als operadors a què es refereix l'apartat anterior, amb l'informe previ de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, per raons de cohesió territorial o d'extensió de l'ús de nous serveis i tecnologies en la sanitat, l'educació o la cultura.

El reglament que imposi aquestes obligacions de servei públic i fixi la seva forma de finançament pot establir l'adscripció a aquesta finalitat de fons que provinguin de les taxes previstes en els articles 72 i 73 d'aquesta Llei. En aquest cas, és aplicable el procediment que preveu l'article 37.2.

CAPÍTOL II

Drets dels operadors a l'ocupació del domini públic, a ser beneficiaris en el procediment d'expropiació forçosa i a l'establiment, en favor seu, de servituds i de limitacions a la propietat

Article 43. *Titulars dels drets.*

Els operadors titulars de llicències individuals per a la instal·lació de xarxes públiques de telecomunicacions als quals, de conformitat amb el que disposa el capítol I d'aquest títol, els són exigibles obligacions de servei públic, es beneficien dels drets d'ocupació del domini públic, de l'aplicació del règim d'expropiació forçosa i del d'establiment de servituds i limitacions, d'acord amb el que disposa aquest capítol.

Article 44. *Dret d'ocupació del domini públic.*

1. Els titulars de llicències individuals per a l'establiment de xarxes públiques de telecomunicacions a què es refereix l'article anterior tenen dret a l'ocupació del domicili públic en la mesura que això sigui necessari per a l'establiment de la xarxa pública de telecomunicacions de què es tracti.

2. Per a l'atorgament d'aquesta autorització és requisit previ l'informe de l'òrgan competent del Ministeri de Foment que acrediti que l'operador té la llicència corresponent per a la instal·lació de la xarxa que pretén utilitzar i que el projecte tècnic reuneix tots els requisits que exigeix el títol atorgat.

Les condicions i els requisits que estableixin les administracions titulars del domini públic perquè els operadors de xarxes públiques ocupin aquest domini han de ser, en tot cas, transparents i no discriminatoris.

3. Els òrgans encarregats de redactar els instruments de planificació territorial o urbanística han de demanar a l'òrgan competent del Ministeri de Foment l'informe oportú, a l'efecte de determinar les necessitats de xarxes públiques de telecomunicacions. Els diferents instruments de planificació territorial o urbanística han de preveure les necessitats d'establir xarxes públiques de telecomunicacions, assenyalades en els informes del Ministeri de Foment.

Article 45. Ocupació del domini públic local.

En les autoritzacions d'ús de domini públic local és aplicable, a més del que preveu l'article anterior, el següent:

- a) Les autoritzacions d'ús s'han d'atorgar d'acord amb el que disposa la legislació de règim local.
- b) És obligatòria la canalització subterrània si així s'estableix en un instrument de planejament urbanístic aprovat degudament.

En tot cas, les condicions que s'estableixin per a l'ocupació del domini públic local, tant per a la canalització subterrània de les xarxes com per al seu finançament, s'han de sotmetre als principis d'igualtat de tracte i de no-discriminació entre els diferents operadors de xarxes.

Article 46. Expropiació forçosa.

1. Els operadors titulars de xarxes públiques de telecomunicacions a què es refereix l'article 43 poden exigir que se'ls permeti ocupar la propietat privada si és necessari per a la instal·lació de la xarxa, tant si és a través de l'expropiació forçosa com mitjançant la declaració de servitud forçosa de pas d'infraestructura de xarxes públiques de telecomunicacions. En tots dos casos, tenen la condició de beneficiaris en els expedients que es tramitin, d'acord amb el que disposa la legislació sobre expropiació forçosa.

2. L'aprovació del projecte tècnic per l'òrgan competent del Ministeri de Foment que es determini reglamentàriament, porta implícita, en cada cas concret, la declaració d'utilitat pública i la de necessitat d'ocupació, a l'efecte del que preveu la Llei d'expropiació forçosa de 16 de desembre de 1954, per a la instal·lació de xarxes públiques de telecomunicacions.

Abans de l'aprovació del projecte tècnic, s'ha de demanar l'informe de la comunitat autònoma competent en matèria d'ordenació del territori, que ha de ser emès en el termini màxim de quinze dies des de la seva sol·licitud. No obstant això, amb la sol·licitud prèvia de la comunitat autònoma, aquest termini es pot ampliar fins a dos mesos si el projecte afecta una àrea geogràfica rellevant.

3. En les expropiacions que es duguin a terme per a la instal·lació de xarxes públiques de telecomunicacions, els titulars de les quals tinguin imposades les obligacions de servei públic que indiquen els apartats a) i b) de l'article 36, s'ha de seguir el procediment especial d'urgència que estableix l'article 52 de la Llei d'expropiació forçosa, si així consta en la resolució de l'òrgan competent del Ministeri de Foment que aprovi el projecte tècnic oportú.

4. Les competències de l'Administració de l'Estat a què es refereix aquest article s'entenen sens perjudici de les que corresponen a les comunitats autònomes en matèria d'ordenació del territori.

Article 47. Ús compartit dels béns de titularitat pública o privada objecte dels drets d'ocupació regulats en els articles anteriors.

1. Mitjançant una ordre del Ministre de Foment, es pot establir que, abans de la resolució que dicti l'òrgan competent de conformitat amb el que disposen els articles 44, 45 i 46 d'autorització de l'ocupació de béns de titularitat pública o privada pel procediment d'expropiació, s'efectuï un anunci públic atorgant un termini de 20 dies als operadors de xarxes públiques de telecomunicacions perquè manifestin que estan interessats en la seva utilització compartida.

2. En cas que algun operador de xarxes públiques de telecomunicacions manifesti que està interessat en la utilització compartida de béns de propietat pública o privada, s'ha de suspendre la tramitació de l'expedient

corresponent d'ocupació del bé i s'ha d'atorgar un termini de 20 dies a les parts perquè fixin lliurement les condicions per fer-ho. En cas que no s'arribi a un acord entre les parts en el termini indicat, a petició d'una de qualsevol d'aquestes parts, la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions ha d'establir, mitjançant resolució, les condicions per a l'ús compartit.

3. La resolució de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions que estableixi l'obligació d'ús compartit i les seves condicions, ha de tenir en compte les circumstàncies següents:

- a) Que la cointilització és econòmicament viable.
- b) Que això no requereix fer obres addicionals d'importància.
- c) Que l'operador que es beneficia de l'ús compartit abona el preu fixat per la cointilització a l'entitat a la qual s'atorga el dret d'ocupació.

4. La resolució de l'òrgan competent per permetre el dret a l'ocupació del bé de titularitat pública o privada ha de reproduir, si s'escau, el contingut de la resolució dictada per la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions en què s'estableix l'obligació d'utilització compartida dels béns, les condicions i el termini per fer-ho.

5. En la resolució que posi fi a l'expedient tramitat per a l'ocupació o per a l'expropiació forçosa de béns, ha de constar l'obligació del beneficiari de permetre'n l'ús compartit, d'acord amb el que estableix aquest article.

Article 48. Altres servituds i limitacions a la propietat.

1. La protecció del domini públic radioelèctric té com a finalitats l'aprofitament òptim, evitar-ne la degradació i el manteniment d'un nivell de qualitat adequat en el funcionament dels diferents serveis de radiocomunicació.

Les limitacions a la propietat i a la intensitat de camp elèctric i les servituds necessàries per a la protecció radioelèctrica de les instal·lacions s'estableixen, dins dels límits que disposa la disposició addicional tercera, per les normes de desplegament d'aquesta Llei.

2. A l'efecte del que disposa aquesta Llei, es poden imposar les limitacions i servituds a què es refereix l'apartat 1 d'aquest article per tal de proporcionar la protecció radioelèctrica adequada a:

- a) Les instal·lacions de l'Administració que es requereixin per al control de la utilització de l'espectre radioelèctric.
- b) Les estacions de socors i seguretat.
- c) Les instal·lacions d'interès per a la defensa nacional.
- d) Les estacions terrestre de seguiment i control de satèl·lits.
- e) Les estacions d'investigació espacial, d'exploració de la Terra per satèl·lit, de radioastronomia i d'astrofísica, i les instal·lacions oficials d'investigació o assaig de radiocomunicacions o d'altres en què es duen a terme funcions anàlogues.
- f) Qualsevol altra instal·lació o estació la protecció de la qual sigui necessària per al bon funcionament d'un servei públic o en virtut d'acords internacionals.

CAPÍTOL III**Secret de les comunicacions i protecció de les dades personals, i drets i obligacions de caràcter públic vinculats a les xarxes i els serveis de telecomunicacions****Article 49. Secret de les comunicacions.**

Els operadors que presten serveis de telecomunicacions al públic o exploten xarxes de telecomunicacions accessibles al públic han de garantir el secret de les

comunicacions, de conformitat amb els articles 18.3 i 55.2 de la Constitució i l'article 579 de la Llei d'enjudiciament criminal. Per a això, han d'adoptar les mesures tècniques que exigeixi la normativa vigent en cada moment, d'acord amb les característiques de la infraestructura utilitzada.

Article 50. Protecció de les dades de caràcter personal.

Els operadors que presten serveis de telecomunicacions al públic o exploten xarxes de telecomunicacions accessibles al públic han de garantir, en l'exercici de la seva activitat, la protecció de les dades de caràcter personal, d'acord amb el que disposen la Llei orgànica 5/1992, de 29 d'octubre, de regulació del tractament automatitzat de les dades de caràcter personal, les normes dictades en el seu desplegament i les normes reglamentàries de caràcter tècnic, l'aprovació de les quals exigeixi la normativa comunitària en matèria de protecció de les dades personals.

Article 51. Interceptació de les telecomunicacions pels serveis tècnics.

Amb respecte ple del dret al secret de les comunicacions i a l'exigència, d'acord amb el que estableix la Llei d'enjudiciament criminal, d'autorització judicial per a la interceptació de continguts, quan per a la realització de les tasques de control per a la utilització eficaç del domini públic radioelèctric que estableix el Conveni internacional de telecomunicacions sigui necessària la utilització d'equips, infraestructures i instal·lacions tècniques d'interceptació de senyals no dirigits al públic en general, és aplicable el següent:

a) L'administració de les telecomunicacions ha de dissenyar i establir els sistemes tècnics d'interceptació de senyals de manera que es redueixi al mínim el risc d'afectar els continguts de les comunicacions.

b) Quan, com a conseqüència de les interceptacions tècniques efectuades, quedi constància dels continguts, els suports en què aquests apareixen no poden ser no emmagatzemats ni divulgats i han de ser destruïts immediatament.

Les mateixes regles s'apliquen per a la vigilància de l'ús adequat de les xarxes i la prestació correcta dels serveis de telecomunicacions.

El que estableix aquest article s'entén sens perjudici de les facultats que l'article 61.2 atribueix a l'Administració.

Article 52. Xifratge en les xarxes i serveis de telecomunicacions.

1. Qualsevol tipus d'informació que es transmeti per xarxes de telecomunicacions pot ser protegida mitjançant procediments de xifratge. Es poden establir condicions per als procediments de xifratge en les normes de desplegament d'aquesta Llei.

2. El xifratge és un instrument de seguretat de la informació. Entre les seves condicions d'ús, quan s'utilitza per protegir la confidencialitat de la informació, es pot imposar l'obligació de notificar, a un òrgan de l'Administració General de l'Estat o a un organisme públic, els algorismes o qualsevol procediment de xifratge utilitzat, a l'efecte del seu control d'acord amb la normativa vigent. Aquesta obligació afecta els fabricants que incorporen el xifratge en els seus equips o aparells, els operadors que l'inclouen en les xarxes o en els serveis que ofereixen i, si s'escau, els usuaris que l'empren.

3. Els operadors de xarxes o serveis de telecomunicacions que utilitzen qualsevol procediment de xifratge

han de proporcionar a l'Administració General de l'Estat, sense cap cost per a aquesta Administració i a l'efecte de la inspecció oportuna, els aparells descodificadors que empen, en els termes que s'estableixin reglamentàriament.

Article 53. Xarxes de telecomunicacions en l'interior dels edificis.

1. Amb respecte ple al que preveu la legislació reguladora de les infraestructures comunes en l'interior dels edificis per a l'accés als serveis de telecomunicacions, s'han d'establir reglamentàriament les disposicions oportunes que la despleguin. El reglament ha de determinar tant el punt d'interconnexió de la xarxa interior amb les xarxes públiques, com les condicions aplicables a la mateixa xarxa interior.

2. Sens perjudici de les competències de les comunitats autònomes sobre la matèria, la normativa tècnica bàsica d'edificació que regula la infraestructura d'obra civil en l'interior dels edificis ha de tenir en compte les necessitats de suport dels sistemes i les xarxes de telecomunicacions a què es refereix l'apartat anterior.

La normativa tècnica bàsica esmentada ha de preveure que la infraestructura d'obra civil disposi de la capacitat suficient per permetre el pas de les xarxes dels diferents operadors, de manera que es faciliti la possibilitat que aquests operadors facin un ús compartit d'aquestes infraestructures.

Així mateix, el reglament ha de regular el règim d'instal·lació de les xarxes de telecomunicacions en els edificis ja existents o futurs, en tots els aspectes que no preveuen les disposicions amb rang legal reguladores de la matèria.

Article 54. Drets dels usuaris.

1. Els operadors de telecomunicacions i els usuaris poden sotmetre les controvèrsies que els enfrontin al coneixement de juntes arbitrals de consum, d'acord amb el que disposen la Llei 26/1984, de 19 de juliol, sobre la defensa dels consumidors i els usuaris, i les normes que la despleguen.

En cas que no se sotmetin a les juntes arbitrals de consum, el Ministeri de Foment ha d'establir reglamentàriament l'òrgan competent d'aquest departament per resoldre les controvèrsies, si així ho sol·liciten voluntàriament els usuaris, i el procediment ràpid i gratuït a què aquest òrgan s'ha de subjectar. La resolució que es dicti es pot impugnar davant la jurisdicció contenciosa administrativa.

2. Les normes bàsiques d'utilització dels serveis de telecomunicacions accessibles al públic en general que estableixen els drets dels usuaris s'aproven per un reglament que, entre altres aspectes, ha de regular:

- a) La responsabilitat pels danys que es produeixin.
- b) Els drets d'informació dels usuaris.
- c) Els terminis per a la modificació de les ofertes.
- d) Els drets de desconnexió de determinats serveis, amb la sol·licitud prèvia de l'usuari.
- e) El dret a obtenir una compensació per la interrupció del servei.

3. Sens perjudici del que estableix l'article 37.b), l'elaboració i la comercialització de les guies d'abonats als serveis de telecomunicacions es fa en règim de lliure competència, i es garanteix, en tot cas, als abonats el dret a la protecció de les seves dades personals, incloent-hi el de no figurar en aquestes guies.

4. En tot cas, els usuaris tenen dret a rebre una informació fidel sobre els serveis i els productes que se'ls ofereixen, i també sobre els preus, que en permeti un aprofitament correcte i afavoreixi la llibertat d'elecció.

5. El Govern o, si s'escau, la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions poden introduir clàusules de modificació dels contractes subscrits entre els operadors i els usuaris per evitar el tracte abusiu cap a aquests.

TÍTOL IV

Avaluació de la conformitat d'equips i aparells

Article 55. *Avaluació de la conformitat.*

1. El Ministeri de Foment, si així ho preveu la normativa aplicable i amb l'informe previ de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, aprova les especificacions tècniques dels equips o els aparells de telecomunicacions, i recull els requisits essencials que siguin aplicables. En tot cas, els equips i els aparells han de permetre de garantir el funcionament eficient dels serveis i les xarxes de telecomunicacions, així com la utilització adequada de l'espectre radioelèctric. Es requereix que aquest Ministeri faci una regulació específica per als equips i els aparells, quan concorri alguna de les circumstàncies següents:

- a) Que hi hagi una norma expressa que així ho preveu.
- b) Que requereixin la utilització de l'espectre de freqüències radioelèctriques.
- c) Que estiguin destinats a connectar-se directament o indirectament als punts d'acabament d'una xarxa pública de telecomunicacions, per tal d'enviar, processar o rebre senyals.
- d) Que puguin alterar el funcionament normal d'un servei de telecomunicacions.

2. La conformitat amb les especificacions tècniques s'estableix mitjançant l'emissió del certificat d'acceptació, després de la verificació del compliment de les especificacions esmentades.

3. La comprovació del compliment de les especificacions tècniques es du a terme en laboratoris d'assaig designats per l'òrgan competent del Ministeri de Foment. La forma de designació d'aquests laboratoris és la que s'estableix reglamentàriament i, en tot cas, s'ha de fer mitjançant un procediment obert, no discriminatori i transparent, que permeti, abans que es dugui a terme, comprovar que es compleixen els criteris i les normes establerts pels organismes tècnics corresponents.

4. El Govern, mitjançant un real decret, pot dur a terme les modificacions necessàries en el règim aplicable als laboratoris d'assaig designats, amb la finalitat d'adaptar-lo a les disposicions de la normativa comunitària.

5. Sens perjudici del que disposa aquest article, les especificacions tècniques dels equips, els aparells i els dispositius utilitzats per les Forces Armades, els determina el Ministeri de Defensa, i han de ser compatibles amb les de les xarxes públiques de telecomunicacions perquè sigui possible connectar-los, en els termes que preveu el paràgraf tercer de l'apartat 2 de l'article 5.

Article 56. *Procediment per a l'avaluació de la conformitat dels equips i els aparells amb la normativa aplicable.*

El procediment per a l'avaluació de la conformitat dels equips i els aparells amb la normativa aplicable s'estableix reglamentàriament i cal tenir en compte:

- a) Les diferents formes d'obtenir el certificat d'acceptació i els diversos mètodes d'avaluació per al seu atorgament.
- b) La manera com s'han de fer els assajos per a la seva verificació.

Article 57. *Necessitat de l'avaluació de la conformitat.*

1. Per a la importació, fabricació en sèrie, venda o exposició per a la venda, en el mercat interior de la Unió Europea, de qualsevol equip o aparell dels que indica l'article 55, és requisit imprescindible haver obtingut prèviament el certificat d'acceptació, després de l'avaluació de la seva conformitat amb la normativa que és aplicable pels procediments a què es refereixen els articles anteriors.

2. El certificat d'acceptació expedit per als equips i els aparells destinats a connectar-se als punts d'acabament d'una xarxa pública de telecomunicacions inclou l'autorització administrativa que permet la connexió de l'aparell a la xarxa esmentada.

Article 58. *Competències compartides.*

El Ministeri de Foment té les competències que assenyalen els articles 55 i 57. Això s'entén sens perjudici de les competències que corresponen a altres ministeris o a les comunitats autònomes en matèria d'indústria respecte de la normalització, homologació i certificació. S'han d'establir els instruments adequats per assegurar la coordinació entre les diverses administracions públiques de les actuacions que s'han de dur a terme en aquesta matèria.

Article 59. *Reconeixement mutu.*

Els certificats de conformitat o els procediments alternatius d'avaluació de la conformitat amb les normes comunes harmonitzades i les reglamentacions tècniques comunes, les referències de les quals s'hagin publicat al "Diari Oficial de las Comunitats Europees", expedits per organismes designats pels estats membres de la Unió Europea, d'acord amb la legislació comunitària, tenen el valor equivalent al certificat d'acceptació per als equips i els aparells de telecomunicacions procedents d'aquells estats o d'altres amb els quals existeixi un acord sobre la matèria. Per això, és necessari que els equips i els aparells estiguin marcats degudament tal com estableixin les normes que incorporin al dret espanyol les directives comunitàries que els siguin aplicables.

Article 60. *Condicions als instal·ladors.*

Reglamentàriament, s'han d'establir, amb l'audiència prèvia dels col·legis professionals afectats i de les associacions representatives de les empreses de construcció i instal·lació, les condicions aplicables als operadors i als instal·ladors d'equips i aparells de telecomunicacions a fi que, acreditant-ne la competència professional, es garanteixi la posada en servei dels equips i els aparells. En tot cas, s'han de mantenir inalterades les condicions amb què van ser emesos els certificats dels equips i els aparells a què es refereixen els articles anteriors, sens perjudici de l'avaluació de la conformitat efectuada.

El reglament a què es refereix el paràgraf anterior ha d'establir els requisits exigits als instal·ladors, respectant les competències de les comunitats autònomes en el seu àmbit territorial per a l'atorgament, si s'escau, de les autoritzacions corresponents, o la tenidoria d'un registre. Així mateix, en aquest supòsit, s'ha de regular l'obligació de les comunitats autònomes de donar trasllat de les actuacions al Ministeri de Foment.

TÍTOL V

Domini públic radioelèctric

Article 61. *Gestió del domini públic radioelèctric.*

1. La gestió del domini públic radioelèctric i les facultats per a la seva administració i control corresponen

a l'Estat. Aquesta gestió s'ha d'exercir de conformitat amb el que disposen aquest títol i els tractats i acords internacionals en què Espanya és part, d'acord amb la normativa aplicable a la Unió Europea i les resolucions i recomanacions de la Unió Internacional de Telecomunicacions i altres organismes internacionals.

2. L'administració, la gestió i el control de l'espectre de freqüències radioelèctriques inclouen, entre altres funcions, l'elaboració i l'aprovació dels plans generals d'utilització, l'establiment de les condicions per a l'atorgament del dret al seu ús, l'atribució d'aquest dret i la comprovació tècnica de les emissions radioelèctriques. Així mateix, s'integra dins de l'administració, la gestió i el control d'aquest espectre, la inspecció, la detecció, la localització, la identificació i l'eliminació de les interferències perjudicials, les irregularitats i les perturbacions en els sistemes de telecomunicacions, i, si s'escau, s'ha d'iniciar el procediment sancionador oportú.

3. La utilització del domini públic radioelèctric mitjançant xarxes de satèl·lits s'inclou dins de la gestió, l'administració i el control de l'espectre de freqüències.

4. Així mateix, la utilització del domini públic radioelèctric necessària per a la utilització dels recursos òrbita espectre en l'àmbit de la sobirania espanyola i mitjançant satèl·lits de comunicacions, queda reservada a l'Estat. La seva explotació està sotmesa al dret internacional i s'efectua, en la forma que reglamentàriament es determini, mitjançant la gestió directa de l'Estat o mitjançant concessió. En tot cas, la gestió també es pot dur a terme mitjançant concerts amb organismes internacionals.

Article 62. *Facultats del Govern per a la gestió del domini públic radioelèctric.*

El Govern ha de desplegar reglamentàriament les condicions de gestió del domini públic radioelèctric, l'elaboració dels plans per a la seva utilització i els procediments d'atorgament dels drets d'ús d'aquest domini, mitjançant l'autorització administrativa, la concessió demanial o l'afectació d'ús. Aquest reglament ha de regular, com a mínim, el següent:

El procediment per determinar els nivells d'emissió radioelèctrica tolerables i que no impliquen un perill per a la salut pública.

El procediment per elaborar els plans d'utilització de l'espectre radioelèctric i el Quadre Nacional d'Atribució de Freqüències, amb indicació dels òrgans competents per a la seva tramitació. En l'elaboració d'aquests plans, s'han de prendre en consideració les bandes de freqüències atribuïdes als serveis de radiodifusió i de televisió en els plans tècnics nacionals i les necessitats per a la defensa nacional de l'espectre radioelèctric. Les dades relatives a aquesta última matèria tenen el caràcter de reservats. Els plans tècnics, que són aprovats pel Govern, tenen el valor equivalent en el Quadre Nacional d'Atribució de Freqüències i s'hi han de respectar els drets reconeguts als operadors actuals, d'acord amb la planificació fins ara vigent. Per a l'elaboració dels plans tècnics nacionals futurs de radiodifusió i de televisió, el Govern ha de tenir en compte les necessitats de cobertura estatal, autonòmica i local. S'ha de procurar que hi hagi una oferta de freqüències equivalent per a la cobertura estatal i per a l'autonòmica i local, d'acord amb les necessitats específiques i tenint en compte les especialitats del fet insular.

Els procediments d'adjudicació de l'ús de domini públic han de tenir en compte, entre altres circumstàncies, la tecnologia utilitzada, l'interès dels serveis, les bandes i el seu grau d'aprofitament. També han de tenir en consideració la valoració econòmica, per a l'interessat, de l'ús del domini públic, que aquest és un recurs escàs i les ofertes presentades pels licitadors.

L'habilitació per utilitzar el domini públic mitjançant llicència individual té la forma de concessió o autorització

administrativa i es formalitza d'acord amb el que disposa la Llei 30/1992, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, o d'acord amb la Llei 13/1995, de 18 de maig, de contractes de les administracions públiques. El termini per a l'atorgament de les llicències individuals per a la prestació de serveis o l'explotació de xarxes de telecomunicacions que impliquen la utilització del domini públic radioelèctric és, de conformitat amb el que assenyalat l'article 18.3, de quatre mesos des de l'entrada de la sol·licitud en qualsevol dels registres de l'òrgan administratiu competent, sens perjudici del que estableix l'article 21 per als supòsits de limitació del nombre de llicències.

Article 63. *Títols habilitants per a l'ús del domini públic radioelèctric.*

1. El dret d'ús del domini públic radioelèctric, l'atorga l'òrgan o l'autoritat competent d'acord amb aquesta Llei, a través de l'afectació demanial o de concessió administrativa.

2. No obstant el que estableix l'apartat anterior, el reglament a què es refereix l'article 62 pot establir que l'atribució del dret a l'ús del domini públic radioelèctric no s'atorgui per concessió administrativa sinó per autorització administrativa, en els supòsits següents:

Si es tracta d'una reserva del dret d'ús especial no privatiu del domini públic.

En cas que es tracti d'una reserva del dret d'ús privatiu del domini públic radioelèctric, quan concorrin totes les circumstàncies següents:

a) Que la utilització del domini esmentat es du a terme per a la prestació de serveis de telecomunicacions diferents dels disponibles al públic en general o per a l'explotació de xarxes de telecomunicacions no públiques.

b) Que hi ha informació suficient que permet de constatar que l'oferta de domini públic supera la demanda previsible.

c) Que aquesta informació permet determinar que, per raó de l'espai geogràfic o la finalitat a què es destina, no hi ha problemes tècnics o econòmics per a l'ús del domini esmentat.

3. En qualsevol cas, per a l'atorgament del títol de concessió o de l'autorització, es poden establir els requisits de l'article 16 del títol II.

4. En cas que els recursos disponibles de domini públic radioelèctric siguin o puguin ser presumiblement inferiors a les sol·licituds que es formulin, es pot limitar el nombre d'autoritzacions o el de concessions. En aquest cas, i respecte a les autoritzacions, és aplicable el que disposen els articles 20 i 21. El procediment de selecció pot prendre en consideració, entre altres aspectes, les ofertes econòmiques dels sol·licitants, d'acord amb l'article 16.2n

Article 64. *Protecció del domini públic radioelèctric.*

1. És aplicable el que disposa, amb caràcter general, el títol IV, respecte de les especificacions tècniques que permeten garantir la utilització adequada de l'espectre radioelèctric mitjançant l'ocupació d'equips i aparells. No obstant això, es pot exceptuar de l'aplicació del que disposa el títol esmentat, l'ús de determinats equips de radioaficionats construïts pel mateix usuari i no disponibles per a la venda en el mercat, d'acord amb el que disposa la seva regulació específica.

2. Reglamentàriament, s'estableixen les limitacions a la propietat i les servituds necessàries per a la defensa del domini públic radioelèctric i per a la protecció radioelèctrica de les instal·lacions de l'Administració que es requereixin per al control de la utilització de l'espectre, de conformitat amb el que disposen l'article 48 i la disposició addicional tercera.

Article 65. Control, inspecció i règim sancionador.

Correspon a l'Estat, a través de la Inspecció de Telecomunicacions, el control i la inspecció del domini públic radioelèctric. Respecte de la inspecció i del règim sancionador, cal atènyer-se al que disposa el títol VIII. La competència estatal s'entén sens perjudici de les facultats d'inspecció, control i sanció que corresponen a les comunitats autònomes sobre serveis de comunicació social, si les concessions per a la seva prestació han estat atorgades per aquestes comunitats.

Amb caràcter previ a la utilització del domini públic radioelèctric, s'exigeix, preceptivament, la inspecció o el reconeixement de les instal·lacions, a fi de comprovar que s'ajusten a les condicions autoritzades prèviament. En funció de la naturalesa del servei, de la banda de freqüències emprada o de la importància tècnica de les instal·lacions que s'utilitzen, es pot substituir la inspecció prèvia per una certificació expedida per un tècnic competent.

TÍTOL VI**L'administració de les telecomunicacions****Article 66. Competències de l'Administració General de l'Estat.**

Sens perjudici del que estableix la disposició final primera, l'Administració General de l'Estat exerceix les seves competències en matèria de telecomunicacions d'acord amb aquesta Llei i els seus reglaments de desplegament, aprovats a proposta del Ministeri de Foment o d'altres Ministeris, en l'àmbit de les seves competències respectives.

Article 67. Facultats del Govern i del Ministeri de Foment.

1. El Govern ha d'elaborar les directrius bàsiques per a l'ordenació i el desenvolupament del sector de les telecomunicacions.

2. El ministre de Foment, sens perjudici de les competències que aquesta Llei atribueix a altres òrgans, proposa al Govern la política que s'ha de seguir per facilitar el desenvolupament i l'evolució dels serveis públics de telecomunicacions a què fa referència el títol III, i la desplega.

El Ministeri de Foment, en coordinació amb el Ministeri d'Afers Estrangers, proposa al Govern, perquè siguin aprovades, les directrius aplicables a la participació de l'Estat espanyol en les organitzacions internacionals de telecomunicacions i la política que s'ha de seguir en les relacions amb aquestes organitzacions i amb els organismes i les entitats nacionals en matèria de telecomunicacions internacionals.

També corresponen al Ministeri de Foment, en els termes que estableix aquesta Llei, les competències en matèria d'autoritzacions generals o llicències individuals no atribuïdes per la Llei 12/1997, de 24 d'abril, de liberalització de les telecomunicacions, a la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions.

Article 68. Activitats de foment, investigació i desenvolupament.

1. A fi de facilitar el desenvolupament de la societat de la informació, el Ministeri de Foment, sens perjudici de les competències pròpies d'altres administracions i d'altres ministeris, té les funcions següents:

a) Promoure l'expansió del coneixement dels nous serveis de telecomunicacions i el seu acostament al ciutadà.

b) Col·laborar amb els altres ministeris i organismes que en depenen en l'anàlisi dels diferents aspectes dels serveis de telecomunicacions.

c) Elaborar i difondre, en coordinació amb altres ministeris i organismes que en depenen, programes d'utilització dels nous serveis de telecomunicacions per a la societat de la informació que contribueixin a la creació de millors condicions per al desenvolupament econòmic, social i cultural.

El Govern ha d'establir, reglamentàriament, els instruments adequats per assegurar la coordinació de les actuacions dels diferents ministeris, en l'àmbit de les competències de l'Administració General de l'Estat.

2. El Ministeri de Foment, d'acord amb la legislació vigent i en coordinació amb els organismes competents en matèria d'investigació i desenvolupament, ha de dur a terme les activitats següents:

a) L'elaboració, la gestió i l'execució dels programes sectorials corresponents d'investigació i desenvolupament en matèria de telecomunicacions, en el marc del que disposa la Llei 13/1986, de 14 d'abril, de foment i coordinació general de la investigació científica i tècnica.

b) La promoció, conjuntament amb altres departaments, de la participació espanyola en els programes internacionals d'investigació i desenvolupament en matèria de telecomunicacions, a través de la Comissió Interministerial de Ciència i Tecnologia, en el marc del que disposa la Llei 13/1986.

c) El foment d'una política adequada de prototips.

Article 69. La Comissió del Mercat de les Telecomunicacions.

El règim jurídic, la composició, les funcions, la contractació, el personal i el pressupost de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions es regeixen pel que disposa la Llei 12/1997, de 24 d'abril, de liberalització de les telecomunicacions, pel text refós de la Llei general pressupostària, aprovat pel Reial decret legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre, quan és aplicable, i, supletòriament, per la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat.

Article 70. El Consell Assessor de les Telecomunicacions.

1. El Consell Assessor de les Telecomunicacions, presidit pel ministre de Foment o per la persona en qui delegui, és l'òrgan assessor del Govern en matèria de telecomunicacions.

Les funcions del Consell són d'estudi, deliberació i proposta en matèries relatives a les telecomunicacions. També li correspon informar sobre els assumptes que el Govern determini o sobre els que, per iniciativa pròpia, consideri convenient. El dictamen del Consell Assessor de Telecomunicacions equival a l'audiència a què es refereix l'article 24.1.c) de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, del Govern.

2. El Govern, mitjançant un reial decret, ha d'establir la composició i el règim de funcionament del Consell Assessor de Telecomunicacions, els membres del qual representen l'Administració de l'Estat, les administracions autonòmiques, l'Administració local a través de les seves associacions o federacions més representatives, els usuaris, els operadors que gestionen serveis de telecomunicacions o xarxes públiques de telecomunicacions, les indústries que fabriquen equips de telecomunicacions i els sindicats més representatius del sector.

TÍTOL VII

Taxes en matèria de telecomunicacions

Article 71. *Taxa per autoritzacions generals i llicències individuals per a la prestació de serveis a terceres persones.*

Sens perjudici de la contribució econòmica que es pugui imposar als operadors per al finançament del servei universal, d'acord amb el que estableixen l'article 39 i el títol III, el titular d'una autorització general o d'una llicència individual per a la prestació de serveis a terceres persones, està obligat a satisfer a l'Administració General de l'Estat una taxa anual que no pot excedir del 2 per 1.000 dels seus ingressos bruts d'explotació i que està destinada a sufragar les despeses que es generin, incloent-hi les de gestió, a la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, per l'aplicació del règim de llicències i autoritzacions generals que estableix aquesta Llei.

A l'efecte del que assenyala el paràgraf anterior, s'entén per ingressos bruts el conjunt d'ingressos que obtingui el titular de la llicència o de l'autorització derivats de l'explotació de les xarxes o de la prestació dels serveis de telecomunicacions inclosos en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei.

La taxa es merita amb caràcter anual. El procediment per a la seva exacció s'ha d'establir reglamentàriament.

A l'efecte del que disposa el paràgraf anterior, la Llei de pressupostos generals de l'Estat estableix anualment, prenent en consideració la relació entre els ingressos derivats del cobrament de la taxa i les despeses ocasionades per l'expedició i el control de l'aprofitament de les llicències individuals i les autoritzacions generals, el percentatge que s'ha d'aplicar sobre els ingressos bruts d'explotació que obtingui l'operador, amb el límit determinat en aquest article, per a la fixació de l'import de la taxa.

La diferència entre els ingressos pressupostats per aquest concepte i els obtinguts realment es té en compte a l'efecte de reduir o incrementar el percentatge que ha de fixar la Llei de pressupostos generals de l'Estat de l'any següent. Es considera objectiu que s'ha d'assolir l'equilibri entre els ingressos per la taxa i les despeses derivades d'aquesta activitat, efectuada per la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions.

Article 72. *Taxes per numeració.*

L'assignació per la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions de blocs de numeració o de números en favor d'una persona o de diverses persones o entitats es grava amb una taxa, i l'import de la recaptació s'ingressa al Tresor públic. Aquest import està destinat a finançar la investigació i la formació en matèria de telecomunicacions i les obligacions de servei públic que preveuen els articles 40 i 42 d'aquesta Llei.

La taxa es merita anualment i el procediment per a la seva exacció s'estableix per reglament. L'import d'aquesta exacció és el que resulta de multiplicar la quantitat de números assignats pel valor atorgat a cada número.

El valor de cada número pot ser diferent, d'acord amb el nombre de dígit i els diferents serveis als quals afecta, i es fixa anualment en la Llei de pressupostos generals de l'Estat.

A l'efecte d'aquesta taxa, s'entén que tots els números estan formats per nou dígit. Quan s'assignin números amb menys dígit, a l'efecte del càlcul de la quantitat que s'ha de pagar en concepte de taxa, es considera que s'estan assignant tants números de nou xifres com resulta d'afegir a cada número un 1 seguit de tants zeros com siguin necessaris per completar les nou xifres.

L'import dels ingressos obtinguts per aquesta taxa es destina a finançar les despeses que suporta l'Administració General de l'Estat en la planificació, el control i la gestió de l'Espai Públic de Numeració. En aquestes despeses s'inclouen les del finançament de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions quan els ingressos a què es refereix l'article 75 d'aquesta Llei siguin insuficients.

Article 73. *Taxa per reserva del domini públic radioelèctric.*

1. La reserva de qualsevol freqüència del domini públic radioelèctric a favor d'una persona o entitat o de diverses es grava amb una taxa anual en els termes que estableix aquest article. L'import d'aquesta taxa es destina a finançar la investigació i la formació en matèria de telecomunicacions i el compliment de les obligacions de servei públic que preveuen els articles 40 i 42 d'aquesta Llei.

Per fixar l'import que els subjectes obligats han de satisfer en concepte d'aquesta taxa, es té en compte el valor de mercat de l'ús de la freqüència reservada i la rendibilitat que en pot obtenir el beneficiari.

Per determinar aquest valor de mercat i la possible rendibilitat obtinguda pel beneficiari de la reserva, es prenen en consideració, entre altres, els paràmetres següents:

1r El grau d'utilització i congestió de les diverses bandes i en les diferents zones geogràfiques.

2n El tipus de servei per al qual es pretén utilitzar la reserva i, en particular, si aquest comporta les obligacions de servei públic que estableix el títol III.

3r La banda o subbanda de l'espectre que es reserva.

4t Els equips i la tecnologia que s'empren.

5è El valor econòmic derivat de l'ús o l'aprofitament del domini públic reservat.

2. L'import que s'ha de satisfer en concepte d'aquesta taxa és el resultat de multiplicar la quantitat d'unitats de reserva radioelèctrica del domini públic reservat pel valor que s'assigni a la unitat. En els territoris insulars, la superfície que s'aplica per calcular les unitats radioelèctriques que s'utilitzen per determinar la taxa corresponent es calcula excloent la cobertura no sol·licitada que s'estén sobre la zona marítima. A l'efecte del que disposa aquest apartat, s'entén per unitat de reserva radioelèctrica un patró convencional de mesura, referit a l'ocupació potencial o real, durant el període d'un any, d'un ample de banda d'un quilohertz sobre un territori d'un quilòmetre quadrat.

3. La quantificació d'aquests paràmetres s'ha de determinar en l'ordre ministerial a què es refereix l'article 16, llevat que hi hagi limitació del nombre de llicències, d'acord amb el que disposen els articles 20 i 21. En aquest cas, la quantificació s'estableix en l'ordre ministerial que aprovi el plec de bases que regeixi la licitació corresponent.

4. En els supòsits d'ús especial, es pot abonar l'import corresponent a la taxa mitjançant una quota fixa periòdica, d'acord amb el tipus d'ús especial autoritzat o a través d'una quota única pel total del temps de vigència del títol habilitant, que ha de coincidir amb el de validesa del certificat de l'equip o els equips autoritzats.

5. Han de pagar la taxa tant els titulars d'estacions radioelèctriques emissores com els titulars de les receptors que requereixen reserva radioelèctrica. Les estacions merament receptores que no disposen de reserva radioelèctrica estan excloses del pagament de la taxa. L'import de l'exacció s'ingressa al Tresor públic.

6. El procediment d'exacció s'estableix per una norma reglamentària. La falta de pagament de l'import de la taxa pot motivar la suspensió o la pèrdua del dret a l'ocupació del domini públic radioelèctric.

7. Les administracions públiques estan exemptes del pagament d'aquesta taxa en els supòsits de reserva de freqüències del domini públic radioelèctric per a la prestació de serveis d'interès general sense contraprestació econòmica. A aquest efecte, l'exempció s'ha de sol·licitar, de manera fonamentada, al Ministeri de Foment.

8. L'import de la taxa que regula aquest article es destina a finançar les despeses que es produeixin per l'aplicació del règim de llicències que preveu aquesta Llei, quan les taxes i els cànon a què es refereixen els articles 71, 72 i 74 siguin insuficients.

Article 74. Taxes de telecomunicacions.

1. Les gestions necessàries per a l'emissió certificats de registre i de certificats de compliment de les especificacions tècniques dels equips i els aparells de telecomunicacions, i les actuacions inspectores o de comprovació tècnica que, amb caràcter obligatori, estableixin aquesta Llei o altres disposicions de rang legal, com també l'atorgament de les llicències individuals que es requereixen per a l'autoprestació de serveis i per a l'aprofitament de xarxes pròpies, donen dret a l'exacció de les taxes compensatòries del cost dels tràmits i les actuacions necessàries, d'acord amb el que disposen els apartats següents.

Així mateix, dóna dret a l'exacció de les taxes compensatòries corresponents, d'acord amb el que disposen els apartats següents, la realització dels exàmens per a l'obtenció del diploma d'operador d'estacions de radioaficionats i l'expedició d'aquest.

2. Constitueix el fet imposable de la taxa la prestació per l'Administració dels serveis necessaris per a l'atorgament dels certificats corresponents i la realització de les actuacions inspectores o de comprovació tècnica que estableix el número anterior, com també l'atorgament de llicències individuals per a l'autoprestació de serveis o l'aprofitament de xarxes pròpies, la realització dels exàmens d'operador d'estacions d'aficionat i l'expedició dels diplomes corresponents.

3. Són subjectes passius de la taxa, segons els supòsits, la persona natural o jurídica que sol·licita el certificat corresponent, la persona a la qual és procedent efectuar les actuacions inspectores de caràcter obligatori o sol·licita una llicència individual per a l'autoprestació de serveis de telecomunicacions o l'aprofitament de xarxes pròpies, i la que es presenta als exàmens per obtenir el títol d'operador d'estacions d'aficionat o a la qual s'expedeix el diploma corresponent.

4. La quantitat de la taxa és la següent:

- a) Per l'expedició de certificats de registre, 6.000 pessetes.
- b) Per l'expedició de certificats, 47.500 pessetes.
- c) Per cada acte d'inspecció efectuat, 50.000 pessetes.
- d) Per l'atorgament de llicències individuals per a l'ús de xarxes i serveis en règim d'autoprestació, 10.000 pessetes.
- e) Per la presentació als exàmens per obtenir el diploma d'operador d'estacions d'aficionat, 2.500 pessetes.
- f) Per l'expedició del diploma d'operador d'estacions d'aficionat, 1.500 pessetes.

La taxa es merita en el moment de fer la sol·licitud corresponent.

El rendiment de la taxa s'ha d'ingressar al Tresor públic o en el compte bancari que la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions habiliti a aquest efecte, en la forma que es determini reglamentàriament.

La forma de liquidar la taxa s'ha d'establir reglamentàriament.

Les proves o els assajos per comprovar el compliment d'especificacions tècniques es consideren de preu públic

si l'interessat els pot efectuar, opcionalment, en centres dependents de l'Administració de qualsevol Estat membre de la Unió Europea, de l'Administració espanyola, o en centres privats o aliens a aquestes administracions, en cas que l'interessat sol·liciti fer-los sense que hi estigui obligat per la normativa en vigor.

Article 75. Gestió recaptadora de taxes de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions i del Ministeri de Foment.

1. La Comissió del Mercat de les Telecomunicacions recapta les taxes que, de conformitat amb el que disposa l'article 1 de la Llei 12/1997, de 24 d'abril, de liberalització de les telecomunicacions, integren els seus recursos propis. La recaptació de les taxes a què es refereix l'article anterior li correspon quan la seva actuació és determinant del fet imposable.

2. En els supòsits no inclosos en el número anterior, la recaptació de les taxes correspon a l'òrgan competent del Ministeri de Foment.

TÍTOL VIII

Inspecció i règim sancionador

Article 76. Funcions inspectores i sancionadores.

1. És competència del Ministeri de Foment la inspecció dels serveis i de les xarxes de telecomunicacions, de les seves condicions de prestació, dels equips, dels aparells, de les instal·lacions i dels sistemes civils. També correspon al Ministeri de Foment l'aplicació del règim sancionador, llevat que correspongui a la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions. En matèries de competència de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions i a sol·licitud seva, el Ministeri de Foment ha d'exercir les activitats d'inspecció que li siguin requerides. En tot cas, és el Ministeri de Foment qui exerceix les funcions inspectores.

2. Els funcionaris del Ministeri de Foment adscrits a la Inspecció de les telecomunicacions, en l'exercici de les seves funcions, tenen la consideració d'autoritat pública i poden sol·licitar, a través de l'autoritat governativa corresponent, el suport necessari dels Cossos i les Forces de Seguretat.

Els titulars habilitats per a la prestació dels serveis, la instal·lació o l'explotació de les xarxes, o els que efectuen les activitats a què es refereix aquesta Llei, estan obligats a facilitar al personal de la Inspecció, en l'exercici de les funcions que els correspon, l'accés a les seves instal·lacions. També han de permetre que aquest personal dugui a terme el control dels elements adscrits als serveis o a les activitats que efectuin, de les xarxes que instal·lin o explotin i de tots els documents que estan obligats a tenir o a conservar.

Aquestes obligacions també són exigibles als que constin com a responsables de la prestació del servei, de la instal·lació o de l'explotació de la xarxa o de l'exercici de l'activitat, encara que no tinguin el títol habilitant.

Article 77. Responsabilitat per les infraccions en matèria de telecomunicacions.

La responsabilitat administrativa per les infraccions de les normes reguladores de les telecomunicacions és exigible:

a) En cas d'incompliment de les condicions d'un títol habilitant, al titular d'aquest títol o que instal·li, hagi instal·lat o exploti la xarxa.

b) En infraccions comeses amb motiu de la prestació dels serveis o l'establiment i l'explotació de les xarxes de telecomunicacions sense el títol habilitant correspo-

nent, a la persona física o jurídica que exerceix l'activitat o, subsidiàriament, a la que té la disponibilitat dels equips i les instal·lacions per qualsevol títol jurídic vàlid en dret o sense tenir-lo.

c) En infraccions comeses pels usuaris o per altres persones que, sense estar compreses en els apartats anteriors, exerceixen activitats regulades en la normativa sobre telecomunicacions, a la persona física o jurídica l'actuació de la qual estigui tipificada pel precepte infrin-git o a la qual les normes corresponents atribueixen espe-cíficament la responsabilitat.

Article 78. *Classificació de les infraccions.*

Les infraccions de les normes reguladores de les tele-comunicacions es classifiquen en molt greus, greus i lleus.

Article 79. *Infraccions molt greus.*

Es consideren infraccions molt greus:

1. L'exercici d'activitats o la prestació de serveis de telecomunicacions sense el títol habilitant quan sigui legalment necessari o utilitzant paràmetres tècnics dife-rents dels que consten en el títol, i la utilització de potèn-cies d'emissió notòriament superiors a les permeses o de freqüències radioelèctriques sense l'autorització o de freqüències diferents de les autoritzades, sempre que, en aquests dos últims casos, es produeixin danys greus a les xarxes o a la prestació dels serveis de telecomu-nicacions.

2. La instal·lació de terminals o d'equips connectats a les xarxes públiques de telecomunicacions no homolo-gats o que no tinguin, d'acord amb els articles 55 i 59, el certificat d'acceptació de les especificacions tèc-niques o de títol equivalent, si s'hi produeixen danys molt greus.

3. La producció deliberada d'interferències defini-des com a perjudicials en el Conveni internacional de telecomunicacions, incloent-hi les causades per esta-cions de radiodifusió que estiguin instal·lades o en fun-cionament a bord d'un vaixell, d'una aeronau o de qual-sevol altre objecte flotant o aerotransportat que trans-meti emissions des de fora del territori espanyol per a la seva possible recepció, total o parcial, en territori espanyol.

4. La negativa o l'obstrucció a ser inspeccionat, i no col·laborar en la inspecció si es requereix.

5. L'incompliment greu o reiterat de les obligacions de servei públic, d'acord amb el que estableix el títol III.

6. La interceptació, sense autorització, de telecomu-nicacions no destinades al públic en general.

7. La divulgació del contingut o de la simple exis-tència de missatges no destinats al públic en general, emesos o rebuts a través de serveis de telecomunica-cions, als quals s'accedeixi mitjançant la interceptació voluntària o involuntària, la seva publicació o qualsevol altre ús que se'n faci sense l'autorització deguda.

8. La importació, la fabricació en sèrie i la comer-cialització per majoristes d'equips o d'aparells que no disposin dels certificats d'homologació i d'acceptació de les especificacions tècniques que s'estableixin d'acord amb aquesta Llei, o que resultin dels acords o convenis internacionals subscrits per l'Estat espanyol.

9. L'ús, en condicions diferents de les autoritzades, de l'espectre radioelèctric que provoqui alteracions que impedeixin la prestació correcta d'altres serveis per ope-radors que disposin del títol habilitant corresponent.

10. L'incompliment, per part de les persones físi-ques o jurídiques autoritzades per explotar xarxes públi-ques de telecomunicacions o per prestar serveis de tele-comunicacions accessibles al públic, de les obligacions en matèria d'interconnexió a les quals estiguin sotmeses per la legislació vigent.

11. L'incompliment reiterat de l'obligació de man-tenir els nivells de qualitat establerts per a la prestació dels serveis.

12. L'incompliment de les condicions determinants de l'adjudicació i l'assignació dels recursos de numeració inclosos en els plans de numeració, aprovats deguda-ment.

13. Permetre l'ocupació d'enllaços procedents de l'exterior del territori nacional que es facilitin a través de satèl·lits l'ús dels quals no hagi estat autoritzat prè-viament.

14. L'incompliment de les instruccions dictades per la Comissió del Mercat de Telecomunicacions, en l'àmbit de les seves competències, sobre salvaguarda de la lliure competència en el mercat.

15. L'incompliment de les resolucions adoptades per la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions en l'exercici de les seves funcions, llevat de les que es duguin a terme en el procediment arbitral, amb la sub-missió voluntària prèvia de les parts.

16. L'incompliment greu o reiterat, pels titulars d'au-toritzacions generals, de llicències individuals o de con-cessions de les condicions essencials que se'ls imposin o dels acords adoptats per la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, en l'exercici de la facultat d'in-terpretació de les seves clàusules generals i especials.

17. L'incompliment reiterat dels requeriments d'in-formació formulats per la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions o per l'òrgan competent de l'Admi-nistració de l'Estat, en l'exercici de les seves funcions corresponents.

18. La falta de notificació a l'Administració, pel titu-lar d'una xarxa de telecomunicacions, dels serveis que s'estan prestant a través de la xarxa, quan aquesta infor-mació sigui exigible d'acord amb la normativa aplicable.

19. La transmissió total o parcial de llicències indi-viduals, sense l'autorització administrativa preceptiva.

20. L'incompliment del percentatge de participació estrangera en entitats habilitades per dur a terme acti-vitats regulades en aquesta Llei, d'acord amb el que esta-bleix l'article 17.1.

21. L'incompliment greu i reiterat, pels titulars dels laboratoris designats, de les obligacions establertes reglamentàriament per al seu funcionament o de les deri-vades de la seva acreditació o del seu concert, en el procés d'avaluació dels aparells de telecomunicacions, de conformitat amb les especificacions tècniques que els siguin aplicables. La mateixa regla és aplicable a les entitats col·laboradores de l'Administració que presten, en nom seu, el servei d'avaluació de conformitat dels aparells de telecomunicacions.

22. La comissió en el termini d'un any de dues o més infraccions greus sancionades amb caràcter defi-nitiu.

Article 80. *Infraccions greus.*

Es consideren infraccions greus:

1. L'incompliment de les obligacions de servei públic, segons el que estableix el títol III, llevat que s'hagi de considerar com a infracció molt greu, d'acord amb el que preveu l'article anterior.

2. La distribució, la venda o l'exposició per a la venda d'equips o aparells que no disposin dels certificats d'ho-mologació i d'acceptació de les especificacions tècni-ques que s'estableixin d'acord amb aquesta Llei o que resultin dels acords o convenis internacionals subscrits per l'Estat espanyol sobre normalització i homologació, i la falta de notificació del canvi de titularitat, quan s'hagi de fer.

3. La instal·lació de terminals o equips connectats a les xarxes públiques no homologats o que no tinguin, d'acord amb els articles 55 i 59, el certificat acreditatiu del compliment de les especificacions tècniques o dels títols equivalents i l'incompliment del que disposa l'article

53.1 respecte a l'accés a l'interior dels edificis i a la instal·lació de la xarxa en els edificis.

4. L'alteració, la manipulació o l'omissió de les característiques tècniques, de les marques, de les etiquetes o dels signes d'identificació dels equips o dels aparells de telecomunicacions.

5. La realització d'activitats en l'àmbit de les telecomunicacions sense tenir el títol habilitant quan sigui legalment necessari, o utilitzant paràmetres tècnics diferents dels que exigeix aquest títol, així com la utilització de potències d'emissió notòriament superiors a les permeses o de freqüències radioelèctriques sense l'autorització o diferents de les autoritzades, sempre que aquestes conductes no constitueixin infracció molt greu, d'acord amb el que estableix l'article 79.1.

6. L'incompliment, per les entitats col·laboradores de l'Administració per a la normalització i l'homologació, de les prescripcions tècniques i del contingut de les autoritzacions o dels concerts que les afectin, d'acord amb el que es determini reglamentàriament.

7. La instal·lació d'estacions radioelèctriques sense la llicència o l'autorització, quan, d'acord amb el que disposa la normativa reguladora de les telecomunicacions, siguin necessàries, o d'estacions de radiodifusió a bord d'un vaixell, d'una aeronau o de qualsevol altre objecte flotant o aerotransportat que, en el mar o fora del mar, possibiliti la transmissió d'emissions des de l'exterior per a la seva possible recepció total o parcial en territori nacional.

8. Els actes següents de col·laboració amb els usuaris de vaixells o aeronaus, ja siguin nacionals o de bandera estrangera, efectuats de manera deliberada i que possibilitin la producció de les infraccions que preveuen l'apartat 3 de l'article 79 i l'apartat 7 d'aquest article:

a) El subministrament, el manteniment o la reparació del material que incorpori el vaixell o l'aeronau.

b) L'aprovisionament o el proveïment d'aquest material.

c) El subministrament de mitjans de transport o el transport de persones o de material al vaixell o a l'aeronau.

d) L'encàrrec o la realització de produccions de tota mena, des de vaixells o aeronaus, incloent-hi la publicitat, destinada a la seva difusió per ràdio.

e) La prestació de serveis relatius a la publicitat de les estacions instal·lades als vaixells o a les aeronaus.

f) Qualsevol altre acte de col·laboració per a la comissió d'una infracció en matèria de telecomunicacions mitjançant l'ús de vaixells o aeronaus.

9. La mera producció d'interferències definides com a perjudicials en el Conveni internacional de telecomunicacions que no estiguin compreses en l'article anterior.

10. L'emissió de senyals d'identificació falsos o enganyosos.

11. La utilització dels serveis de telecomunicacions, per l'habilitat, per prestar-los per a finalitats diferents de les autoritzades.

12. L'ús, en condicions diferents de les autoritzades, de l'espectre radioelèctric, que provoqui alteracions que dificultin greument la prestació correcta d'altres serveis per als quals altres operadors disposin del títol habilitant corresponent.

13. No atendre el requeriment fet per l'autoritat competent per al cessament de les emissions radioelèctriques, en cas de producció d'interferències.

14. L'establiment de comunicacions amb estacions no autoritzades.

15. L'incompliment, per part dels titulars d'autoritzacions generals o de llicències individuals, de les condicions essencials que els siguin exigibles, llevat que s'hagi de considerar com a infracció molt greu, d'acord amb el que preveu l'article anterior.

16. La comissió, en el termini d'un any, de dues infraccions lleus o més.

17. Qualsevol altre incompliment greu de les obligacions dels prestadors i els usuaris de xarxes i serveis de telecomunicacions, que preveuen les lleis vigents, llevat del fet que hagi de ser considerat com a infracció molt greu, d'acord amb el que disposa l'article anterior.

Article 81. *Infraccions lleus.*

Es consideren infraccions lleus:

1. La producció de qualsevol tipus d'emissió radioelèctrica no autoritzada, llevat que hagi de ser considerada com a infracció greu o molt greu.

2. La mera producció d'interferències, quan no hagi de ser considerada com a infracció molt greu o greu.

3. No proporcionar les dades requerides per l'Administració, quan sigui exigible d'acord amb el que preveu la normativa reguladora de les telecomunicacions.

4. No tenir els quadres de tarifes o de preus preceptius, quan la normativa vigent n'exigeixi l'exhibició.

5. Qualsevol altre incompliment de les obligacions imposades als explotadors i als usuaris de serveis i xarxes de telecomunicacions que preveuen les lleis vigents, llevat que hagi de ser considerat com a infracció greu o molt greu, d'acord amb el que disposen els articles anteriors.

Article 82. *Sancions.*

1. El Ministeri de Foment o la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions imposen, en l'àmbit de les seves competències respectives, les sancions següents:

A) Per la comissió d'infraccions molt greus, s'imposa a l'infractor una multa d'un import no inferior a la quantitat, ni superior al quintuple, del benefici brut obtingut com a conseqüència dels actes o les omissions objecte de la infracció; en cas que no sigui possible aplicar aquest criteri, o en cas que de l'aplicació resulti una quantitat inferior a la major de les que s'indiquen tot seguit, aquesta última quantitat constitueix l'import de la sanció pecuniària. A aquest efecte, es consideren les quantitats següents: l'1 per 100 dels ingressos bruts anuals obtinguts per l'entitat infractora en l'últim exercici o, en cas que no n'hagi obtingut, els de l'exercici actual; el 5 per 100 dels fons totals, propis o aliens, utilitzats en la infracció, o 100.000.000 de pessetes.

Les infraccions molt greus, segons les circumstàncies, poden donar lloc a la revocació de l'autorització o la llicència, en els termes que estableixen els capítols II i III del títol II d'aquesta Llei.

B) Per la comissió d'infraccions greus, s'imposa a l'infractor una multa per un import de fins al doble del benefici brut obtingut com a conseqüència dels actes o les omissions constitutius d'infracció, o, en cas que aquest criteri no sigui aplicable o que de la seva aplicació resulti una quantitat inferior a la major de les que s'indiquen tot seguit, aquesta última quantitat constitueix la sanció pecuniària. A aquest efecte, es consideren les quantitats següents: el 0,5 per 100 dels ingressos bruts anuals obtinguts per l'entitat infractora en l'últim exercici o, en cas que no n'hagi obtingut, en l'exercici actual; el 2 per 100 dels fons totals, propis o aliens, utilitzats en la infracció, o 50.000.000 de pessetes.

Les infraccions greus, segons les circumstàncies, poden comportar l'amonestació pública, amb publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat» i en dos diaris de difusió nacional, quan la resolució sancionadora sigui ferma.

C) Per la comissió d'infraccions lleus s'imposa a l'infractor una multa per un import de fins a 5.000.000 de pessetes.

Les infraccions lleus, segons les circumstàncies, poden comportar una amonestació privada.

2. Quan es tracti d'infraccions comeses per prestadors de serveis de radiodifusió o de televisió, les infrac-

cions lleus són sancionades amb una multa de fins a 5.000.000 de pessetes, les greus amb una multa de fins a 50.000.000 de pessetes i les molt greus amb una multa de fins a 100.000.000 de pessetes.

En tot cas, la quantitat de la sanció que s'imposa, dins dels límits indicats, es gradua tenint en compte, a més del que preveu l'article 131.3 de la Llei 30/1992, el següent:

- a) La gravetat de les infraccions comeses anteriorment pel subjecte que se sanciona.
- b) La repercussió social de les infraccions.
- c) El dany causat.
- d) El benefici que hagi reportat a l'infractor el fet objecte de la infracció.

A més, per a la fixació de la sanció s'ha de tenir en compte la situació econòmica de l'infractor, derivada del patrimoni, dels ingressos, de les càrregues familiars i de les altres circumstàncies personals que acrediti que l'afecten.

En les infraccions que preveuen els apartats 1 de l'article 79 i 5 de l'article 80, a més de la sanció corresponent, l'infractor té l'obligació de pagar els cànon que hagi hagut de satisfer en cas que hi estigui autoritzat.

3. Sens perjudici del que estableixen els apartats 1 i 2 d'aquest article, el Ministeri de Foment o la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, en l'àmbit de les seves competències respectives, poden adoptar les mesures següents:

A) Les infraccions a què es refereixen els articles 79 i 80 poden donar lloc a l'adopció de mesures cautelars que consisteixen en el precinte dels equips o les instal·lacions que hagi emprat l'infractor, per un termini màxim de sis mesos.

Quan l'infractor no tingui títol habilitant o el seu equip no estigui homologat, s'han de mantenir les mesures cautelars que preveu el paràgraf anterior fins que es resolgui el procediment, o fins que s'homologui.

Les sancions imposades per qualsevol de les infraccions compreses en els articles 79 i 80, quan es requereixi el títol habilitant per a l'exercici de l'activitat que exerceix l'infractor, poden comportar, com a sanció accessòria, el precinte o la confiscació dels equips o els aparells, o la clausura de les instal·lacions, mentre no disposi d'aquest títol.

B) Les infraccions molt greus, amb motiu de les circumstàncies que afecten el fet infractor, poden donar lloc a la revocació definitiva del títol habilitant per a la prestació del servei corresponent.

Així mateix, es pot acordar, com a mesura per assegurar l'eficàcia de la resolució definitiva que es dicti, la suspensió provisional de l'eficàcia del títol i la clausura provisional de les instal·lacions, per un termini màxim de sis mesos.

4. Les quantitats que determina aquest article són actualitzades periòdicament pel Govern, tenint en compte la variació dels índexs de preus al consum.

Article 83. *Prescripció.*

1. Les infraccions que regula aquesta Llei prescriuen, les molt greus, al cap de tres anys; les greus, al cap de dos anys, i les lleus, al cap de sis mesos.

El termini de prescripció de les infraccions es comença a comptar des del dia en què s'hagin comès. La iniciació del procediment sancionador, tenint-ne coneixement l'interessat, interromp la prescripció. El termini de prescripció torna a córrer si l'expedient sancionador es paralitza durant més d'un mes per una causa no imputable al presumpte responsable.

En el supòsit d'infracció continuada, el termini de prescripció no es comença a comptar fins al moment en què es deixa d'efectuar l'activitat infractora. No obstant això, s'entén que persisteix la infracció mentre els equips,

els aparells o les instal·lacions objecte de l'expedient no estiguin a disposició de l'Administració o hi hagi constància fefaent de la impossibilitat de fer-los servir.

2. Les sancions imposades per faltes molt greus prescriuen al cap de tres anys, les imposades per faltes greus, al cap de dos anys i les imposades per faltes lleus, al cap d'un any. El termini de prescripció de les sancions es comença a computar des de l'endemà del dia en què adquireixi fermesa la resolució per la qual s'imposa la sanció. La iniciació del procediment d'execució, tenint-ne coneixement l'interessat, interromp la prescripció, i el termini torna a córrer si el procediment està paralitzat durant més d'un mes per una causa no imputable a l'infractor.

Article 84. *Competències sancionadores.*

La competència sancionadora correspon:

1. A la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, quan es tracti d'infraccions molt greus, greus o lleus derivades de l'incompliment de les resolucions, les instruccions i els requeriments que n'emanim, d'acord amb la normativa reguladora de la seva activitat. Dins de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, la imposició de sancions correspon:

- a) Al Ple de la Comissió, pel que fa a les infraccions molt greus i greus.
- b) Al president de la Comissió, pel que fa a les lleus.

2. Quan es tracti d'infraccions no incloses a l'apartat anterior i, en l'àmbit de competències de l'Administració General de l'Estat, la imposició de sancions correspon:

- a) Al Consell de Ministres, pel que fa a les infraccions molt greus comeses per prestadors de serveis de radiodifusió i de televisió.
- b) Al ministre de Foment, pel que fa a les infraccions greus comeses per prestadors de serveis de radiodifusió i de televisió.
- c) Al secretari general de Comunicacions, pel que fa a les infraccions lleus comeses pels prestadors de serveis de radiodifusió i de televisió, i de les molt greus, les greus i les lleus, per a la resta dels casos.

Article 85. *Procediment sancionador.*

1. L'exercici de la potestat sancionadora pel Ministeri de Foment, d'acord amb l'article 76 d'aquesta Llei, és subjecte al procediment aplicable, amb caràcter general, a l'actuació de les administracions públiques.

2. Es regula reglamentàriament el procediment per a l'exercici de la potestat sancionadora per la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions. El procediment esmentat està basat en els principis d'agilitat i eficàcia, sens perjudici de l'aplicació dels que estableix el títol IX de la Llei 30/1992, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Disposició addicional primera. *Ús especial de l'espectre radioelèctric per radioaficionats i altres drets d'ús sense contingut econòmic.*

Es consideren d'ús especial del domini públic el de l'espectre radioelèctric per radioaficionats i altres sense contingut econòmic, com els de banda ciutadana. El dret d'ús s'atorga mitjançant autorització administrativa individualitzada, en els termes que s'estableixin mitjançant una ordre ministerial.

Disposició addicional segona. *Aplicació excepcional de la Llei de contractes de les administracions públiques.*

Als títols habilitants per a la prestació de serveis de telecomunicacions o per a l'establiment o l'explotació

de xarxes públiques de telecomunicacions mitjançant llicència individual, els és aplicable el règim que preveu la Llei de contractes de les administracions públiques quan s'imposin als titulars obligacions de servei públic de les que estableix l'article 35. Així mateix, és aplicable la Llei esmentada, pel que fa al procediment d'adjudicació, quan hi hagi limitació del nombre de llicències, de conformitat amb el que estableix l'article 21.

La Llei de contractes de les administracions públiques no és aplicable als altres aspectes dels títols habilitants regulats en aquesta Llei, llevat que ho disposi de manera expressa.

No obstant això, l'ordre ministerial que, d'acord amb el que disposa l'article 11, ha de regular les autoritzacions generals, pot, quan imposi determinades condicions de servei públic als titulars, establir l'aplicació a aquests titulars de determinats articles de la Llei de contractes de les administracions públiques.

Disposició addicional tercera. *Limitacions i servituds.*

1. Les limitacions a la propietat i les servituds a què fa referència l'apartat 2 de l'article 48 d'aquesta Llei poden afectar:

- L'alçada màxima dels edificis.
- La distància mínima a la qual es poden ubicar indústries i instal·lacions elèctriques d'alta tensió i línies fèrries electrificades.
- La distància mínima a què es poden instal·lar transmissors radioelèctrics.

Amb l'excepció de la normativa legal vigent aplicable a la defensa nacional i a la navegació aèria, no es poden establir, per la via reglamentària, limitacions a la propietat ni servituds que continguin condicions més oneroses que les següents:

Per a distàncies inferiors a 1.000 metres, l'angle sobre l'horitzontal amb què s'observa, des de la part superior de les antenes receptores de menor altura de l'estació, el punt més elevat d'un edifici, ha de ser com a màxim de tres graus.

La màxima limitació exigible de separació entre una indústria o una línia elèctrica d'alta tensió o de ferrocarril i qualsevol de les antenes receptores de l'estació ha de ser de 1.000 metres.

La instal·lació de transmissors radioelèctrics en les proximitats de l'estació s'ha de fer amb les limitacions següents:

Gamma de freqüències	Potència radiada aparent del transmissor en direcció a la instal·lació que s'ha de protegir — Quilovats	Màxima limitació exigible de separació entre instal·lacions que s'han de protegir i l'antena del transmissor — Quilòmetres
$f \leq 30$ MHz	$0,01 < P \leq 1$	2
	$1 < P \leq 10$	10
	$P > 10$	20
$f > 30$ MHz	$0,01 < P \leq 1$	1
	$1 < P \leq 10$	2
	$P > 10$	5

2. Les limitacions d'intensitat de camp elèctric s'exigeixen per a les instal·lacions que tenen equips amb una alta sensibilitat. S'entén que utilitzen equips d'alta sensibilitat les instal·lacions que es dediquen a la investigació. Per a les instal·lacions de radioastronomia i astrofísica, aquestes limitacions són les següents:

A) Per a les estacions de radioastronomia, la limitació depèn de les freqüències d'observació amb uns

nivells màxims permesos d'intensitat de camp compresos entre els valors següents:

- Per a l'observació del «continuum»:
 - 175 dB ($\mu\text{V}/\text{m}$) per a $f = 13,385$ MHz i
 - 87 dB ($\mu\text{V}/\text{m}$) per a $f = 270$ GHz.
- Per a l'observació de les ratlles d'espectre:
 - 178 dB ($\mu\text{V}/\text{m}$) per a $f = 327$ MHz i
 - 105 dB ($\mu\text{V}/\text{m}$) per a $f = 265$ GHz.

B) Per a la protecció de les instal·lacions d'observadoris d'astrofísica, la limitació de la intensitat de camp elèctric, en qualsevol freqüència, és de 88,8 dB ($\mu\text{V}/\text{m}$) en la ubicació de l'observatori.

3. Per aprofitar millor l'espectre radioelèctric, l'Administració pot imposar que en les instal·lacions s'utilitzin elements tècnics que millorin la compatibilitat radioelèctrica entre estacions.

Disposició addicional quarta. *Significat dels termes emprats per aquesta Llei.*

A l'efecte d'aquesta Llei, els termes definits a l'annex tenen el significat que se'ls assigna.

Disposició addicional cinquena. *Modificacions de la Llei 4/1980, de 10 de gener, i de la Llei 46/1983, de 26 de desembre.*

1. El paràgraf quart de l'article 2 de la Llei 4/1980, de l'Estatut de ràdio i televisió, de 10 de gener, queda redactat de la manera següent:

«El Govern fa l'atribució de freqüències, en aplicació dels acords i convenis internacionals i de les resolucions o directrius dels organismes internacionals que vinculen l'Estat espanyol».

2. El paràgraf primer de l'article 5 de la Llei 4/1980, queda redactat de la manera següent:

«La gestió directa dels serveis públics de radio-difusió i de televisió s'exerceix a través de l'ens públic RTVE».

3. La disposició addicional primera de la Llei 46/1983, reguladora del tercer canal de televisió, de 26 de desembre, té la redacció següent:

«L'emissió i transmissió de senyals de tercer canal de televisió s'efectua a través d'ones hertzianes, d'acord amb el que disposa l'article 2, apartats 2 i 4, de la Llei 4/1980, de 10 de gener».

Disposició addicional sisena. *L'entitat pública empresarial de la Xarxa Tècnica Espanyola de Televisió.*

1. La Xarxa Tècnica Espanyola de Televisió es configura com a entitat pública empresarial, d'acord amb el que preveu l'article 43.1.b) de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat. Aquesta queda adscrita al Ministeri de Foment, a través de la Secretaria General de Comunicacions.

2. L'entitat pública empresarial de la Xarxa Tècnica Espanyola de Televisió té personalitat jurídica pròpia, capacitat plena d'obrar i patrimoni propi, i es regeix pel que estableixen aquesta disposició addicional, el seu Estatut, la Llei 6/1997 i les altres normes que li siguin aplicables.

3. L'objecte de l'entitat pública empresarial és la gestió, l'administració i la disposició dels béns i els drets que integren el seu patrimoni, i li correspon la tinença, l'administració, l'adquisició i l'alienació dels títols repre-

sentatius del capital de les societats en què participi o pugui participar en el futur. L'entitat pública empresarial actua, en compliment del seu objecte, d'acord amb criteris empresarials.

Per al compliment d'aquest objecte, l'entitat pública empresarial pot dur a terme tota mena d'actes d'administració i disposició previstos en la legislació civil i mercantil. Així mateix, pot exercir totes les activitats comercials o industrials que estiguin relacionades amb aquest objecte, d'acord amb el que han acordat els seus òrgans de govern. Fins i tot, pot actuar mitjançant societats participades per aquesta.

4. El règim de contractació, d'adquisició i d'alienació de l'entitat s'ha d'ajustar a les normes establertes en dret privat, sens perjudici del que determina la Llei 13/1995, de 18 de maig, de contractes de les administracions públiques.

5. El règim patrimonial de l'entitat pública empresarial s'ha d'ajustar a les previsions de l'article 56 de la Llei 6/1997. No obstant això, els actes de disposició i alienació dels béns que integren el seu patrimoni es regeixen pel dret privat.

6. La contractació del personal per l'entitat pública empresarial se subjecta al dret laboral, d'acord amb el que disposa l'article 55 de la Llei 6/1997.

7. El règim pressupostari, l'economicofinancer, el de comptabilitat, el d'intervenció i el de control financer de l'entitat pública empresarial és el que estableix la Llei general pressupostària, d'acord amb el que preveuen l'article 58 i la disposició transitòria tercera de la Llei 6/1997.

8. L'entitat pública empresarial es finança a càrrec dels pressupostos generals de l'Estat i mitjançant els ingressos derivats de l'exercici de la seva activitat.

9. Per acord del Consell de Ministres, l'entitat pública empresarial es pot convertir en societat mercantil.

Disposició addicional setena. Coordinació de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions amb el Tribunal de Defensa de la Competència.

La Comissió del Mercat de les Telecomunicacions exerceix les seves funcions respectant plenament les competències que la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència, atribueix als òrgans de defensa de la competència.

Quan la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions detecti l'existència d'indicis de pràctiques restrictives de la competència prohibides per la Llei de defensa de la competència, ho ha de posar en coneixement del Servei de Defensa de la Competència, aportant tots els elements de fet al seu abast i, si s'escau, un dictamen no vinculant sobre la qualificació que li mereixen. Això s'entén, sens perjudici de les funcions que a la mateixa Comissió del Mercat de les Telecomunicacions atribueix l'article 1.dos.2.f) de la Llei 12/1997, de 24 d'abril, de liberalització de les telecomunicacions.

Disposició addicional vuitena. Modificació de la Llei 12/1997, de 24 d'abril, de liberalització de les telecomunicacions.

L'article 1.set.2.b) de la Llei 12/1997, de 24 d'abril, de liberalització de les telecomunicacions, queda redactat de la manera següent:

«Els ingressos obtinguts per la liquidació de taxes meritedes per la realització d'activitats de prestació de serveis i de gestió de l'espai públic de numeració en el supòsit que preveu l'article 72 de la Llei general de telecomunicacions, i, en general, els derivats de l'exercici de les competències i funcions a què es refereix l'apartat dos d'aquest article.

En particular, constitueixen ingressos de la Comissió les taxes que regulen els articles 71 i 74 de la Llei general de telecomunicacions.

La recaptació de les taxes a què es refereix l'apartat anterior correspon a la Comissió, sens perjudici dels convenis que aquesta pugui establir amb altres entitats i de la facultat executiva que correspon a altres òrgans de l'Estat en matèria d'ingressos de dret públic».

Disposició addicional novena. Règim de lliure concurrència en la prestació de serveis de difusió.

No obstant el que estableix la disposició transitòria setena d'aquesta Llei, els serveis portadors suport de serveis de difusió diferents dels que regula la Llei 10/1988, de 3 de maig, de televisió privada; la Llei 4/1980, de 10 de gener, de l'Estatut de la ràdio i la televisió, i la Llei 46/1983, de 26 de desembre, reguladora del tercer canal de Televisió, s'han de prestar en règim de lliure concurrència.

Disposició addicional desena. Règim especial aplicable a les Canàries, en consideració a les circumstàncies de llunyania i insularitat.

El Govern, en consideració a les circumstàncies de llunyania i insularitat de les Canàries, ha de desenvolupar, de manera específica, les condicions d'atorgament i de gestió del dret d'ús del domini públic radioelèctric a l'arxipèlag, establint, així mateix, prescripcions concretes en el Quadre Nacional d'Atribució de Freqüències i en els plans tècnics nacionals de radiodifusió i de televisió que propiciïn la integració de les illes entre si i amb el territori peninsular espanyol.

A l'efecte de la prestació del servei universal de telecomunicacions a l'arxipèlag canari i dins dels principis de lliure competència i d'igualtat d'oportunitats entre operadors, el Govern ha de promoure acords perquè l'establiment de demarcacions territorials de tarifes o preus a les illes es faci respectant els criteris que preveu l'article 10 de la Llei 19/1994, de 6 de juliol, de modificació del règim econòmic i fiscal de les Canàries.

Disposició addicional onzena. Aplicació de la legislació reguladora de les infraestructures comunes en els edificis; de la Llei 17/1997, de 3 de maig, modificada pel Reial decret llei 16/1997, d'11 de setembre, i de la disposició addicional quaranta-quatre de la Llei 66/1996, de 30 de desembre.

La legislació, aprovada degudament, que reguli les infraestructures comunes en els edificis per a l'accés als serveis de telecomunicació manté la seva vigència i no queda afectada per l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Passa el mateix amb la Llei 17/1997, de 3 de maig, per la qual s'incorpora al dret espanyol la Directiva 95/47/CE, de 24 d'octubre, del Parlament Europeu i del Consell, sobre l'ús de normes per a la transmissió de senyals de televisió, i s'aproven mesures addicionals per a la liberalització del sector, modificada pel Reial decret llei 16/1997, de 13 de setembre, i amb la disposició addicional quaranta-quatre de la Llei 66/1997, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i d'ordre social.

Disposició transitòria primera. Drets reconeguts i títols atorgats abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Respecte de les normes en vigor en el moment d'aprovació d'aquesta Llei i dels drets reconeguts i els títols atorgats a l'empara d'aquestes normes, és aplicable el següent:

1. Les normes dictades i els drets reconeguts a l'empara de l'article 29 de la Llei 31/1987, de 18 de desembre, d'ordenació de les telecomunicacions, modificada

per la Llei 32/1992, de 3 de desembre, i per la Llei 12/1997, de 24 d'abril, de liberalització de les telecomunicacions, continuen en vigor mentre no s'aprovin les disposicions de desplegament del títol IV d'aquesta Llei. Els títols acreditatius del compliment, pels equips i els aparells, de la normativa fins ara vigent i l'autorització per a la seva comercialització i la seva connexió a la xarxa, com també els d'acreditació de laboratoris, continuen vigents, i també es poden atorgar nous títols a l'empara de l'esmentada normativa mentre no n'existeixi una de nova que desplegui aquesta Llei.

2. Les normes dictades a l'empara dels articles 21 i 22 de la Llei d'ordenació de les telecomunicacions per regular els serveis de valor afegit prestats en règim de lliure concurrència continuen vigents, sempre que no s'oposin al que preveu aquesta Llei, fins que es dicti l'ordre ministerial a què es refereix l'article 11. Així mateix, els títols habilitants atorgats a la seva empara mantenen la seva validesa. Es poden atorgar nous títols d'acord amb aquestes normes fins que entri en vigor l'ordre ministerial esmentada anteriorment, que ha d'establir el procediment i els terminis de transformació d'aquests títols en autoritzacions generals.

3. Respecte als títols habilitants atorgats a l'empara dels articles 10 i 23 de la Llei d'ordenació de les telecomunicacions, conserven la seva eficàcia, en els termes que estableix aquesta Llei. En el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, els interessats han de sol·licitar a l'òrgan que hagi atorgat el títol la seva transformació en una autorització general per a la instal·lació o explotació d'una xarxa privada de telecomunicacions. Tot això s'entén sens perjudici del que estableix el títol V respecte de l'ús de l'espectre radioelèctric i l'apartat 5 d'aquesta disposició transitòria.

El títol habilitant transformat no pot emparar la instal·lació ni utilitzar la xarxa com a xarxa pública de telecomunicacions. Aquesta utilització tan sols es pot fer amb l'obtenció prèvia de la llicència individual corresponent, de conformitat amb el que disposa aquesta Llei.

4. Les xarxes que s'estaven explotant i els serveis que s'estaven prestant, a l'empara dels articles 11 i 12 de la Llei d'ordenació de les telecomunicacions, continuen subjectes al mateix règim, d'acord amb el que preveu l'article 7.3, paràgraf primer, d'aquesta Llei.

No obstant això, en cas que aquestes xarxes hagin de ser explotades com a públiques o aquests serveis hagin de ser prestats per al públic en general, els operadors, en el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, han d'obtenir la transformació corresponent del títol habilitant en els termes i les condicions que estableix l'article 7.3, paràgraf segon. Igualment, el seu titular és subjecte, en tot cas, al pagament del cànon que preveu l'article 73.

5. Amb relació a la normativa vigent, abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei sobre l'ús del domini públic radioelèctric, és aplicable el següent:

a) Les normes de desplegament de la Llei d'ordenació de les telecomunicacions sobre el domini públic radioelèctric, tant els reglaments com els plans d'atribució de freqüències, o les ordres ministerials sobre l'ús especial d'aquest, continuen en vigor sempre que no s'oposin a aquesta Llei i amb les condicions que estableixen els paràgrafs següents.

b) L'ús comú especial del domini públic radioelèctric es continua regint per la normativa vigent en el moment de la publicació d'aquesta Llei. En particular, pel que fa a l'ús de l'espectre radioelèctric corresponent a les bandes assignades als radioaficionats i a la banda ciutadana, mantenen la seva validesa els títols habilitants existents anteriorment, i es poden atorgar, amb les mateixes condicions, nous títols mentre no es dicti la normativa que substitueixi la que actualment és en vigor, d'acord amb la disposició addicional primera.

c) Quant a l'ús privatiu del domini públic radioelèctric sense limitació del nombre de titulars, tant la nor-

mativa existent com els títols atorgats a la seva empara mantenen la vigència. Aquests últims perden eficàcia en el moment en què finalitzi el termini pel qual s'hagin atorgat.

Respecte als títols atorgats dins del termini de dos anys a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, es regeixen pel que disposa la normativa existent en el moment de la seva entrada en vigor que els sigui aplicable, fins que finalitzi el seu termini de vigència. No obstant això, si abans que expiri aquest termini ha entrat en vigor la normativa de desplegament d'aquesta Llei, els títols atorgats després que hagi entrat en vigor es regeixen per aquesta normativa. En tot cas, als títols concedits després de la finalització del termini esmentat de dos anys, els és aplicable el que disposa aquesta Llei.

En el termini de dos anys a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, s'han d'aprovar les normes que preveu per a l'atorgament de les llicències individuals que faculden per a l'ús del domini públic radioelèctric.

d) Respecte a l'ús privatiu del domini públic radioelèctric amb limitació de freqüències, s'aplica el règim de limitació de llicències. El nombre de llicències individuals s'ha de limitar si així ho exigeixen la normativa dictada a l'empara de la disposició addicional vuitena de la Llei d'ordenació de les telecomunicacions, el Quadre Nacional d'Atribució de Freqüències actualment vigent o els plans tècnics nacionals en vigor en matèria de radiodifusió i de televisió.

En els supòsits previstos a l'apartat anterior, i fins que s'aprovi, en un termini màxim de dos anys des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el reglament que estableixi el procediment de transformació del títol existent en el regulat a l'article 20, és aplicable la normativa vigent en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

No es poden atorgar noves llicències individuals per a l'ús del domini públic radioelèctric si hi ha limitació del seu nombre fins que no s'aprovi l'ordre ministerial corresponent, de conformitat amb el que preveuen els articles 20 i 21.

6. Quant a la normativa aplicable en matèria de drets especials o exclusius i als títols habilitants atorgats a la seva empara, regeixen les normes següents:

a) A l'efecte d'aquesta disposició transitòria, tenen la consideració de títols habilitants que atorguen drets especials o exclusius, els següents:

Els títols habilitants concedits d'acord amb els articles 13 i següents de la Llei d'ordenació de les telecomunicacions, en matèria de serveis portadors i finals.

Els títols habilitants atorgats a l'empara de la Llei 42/1995, de 22 de desembre, de les telecomunicacions per cable, modificada per l'article 3 de la Llei 12/1997, de 24 d'abril, de liberalització de les telecomunicacions.

Els títols habilitants concedits a l'empara de la disposició addicional vuitena de la Llei d'ordenació de les telecomunicacions, amb limitació del nombre de concessionaris.

Qualsevol altre no referit en els apartats anteriors que atorgui drets per a l'explotació de les xarxes o per a la prestació dels serveis de telecomunicacions, amb caràcter exclusiu o en els quals s'hagi previst que el nombre de prestadors sigui limitat.

b) La normativa de desplegament de la legislació vigent fins a l'entrada en vigor d'aquesta Llei tan sols és aplicable en el que no s'hi oposi i, en especial, a les normes sobre lliure competència.

c) Els títols atorgats a l'empara de la normativa a què es refereix la lletra b) han de ser transformats en nous títols, de conformitat amb el que preveu aquesta Llei, abans de l'1 d'agost de 1999.

d) En les demarcacions a què es refereix l'article 2 de la Llei 42/1995, de 22 de desembre, de telecomunicacions per cable, respecte de les quals s'hagin adjudicat concursos o s'hagi iniciat el procediment per

a la seva adjudicació abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, "Telefónica de España, Sociedad Anónima" no pot iniciar la prestació del servei fins que hagin transcorregut setze mesos a comptar de la resolució que atorgui la concessió per a la prestació del servei de telecomunicacions per cable.

El Govern, a proposta de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, pot endarrerir, com a màxim, 24 mesos o avançar la data d'inici de les activitats de "Telefónica de España, Sociedad Anónima", relatives a la prestació del servei de telecomunicacions per cable, en els àmbits territorials esmentats, en els supòsits en què aquesta mesura sigui necessària per a l'existència d'una competència efectiva en aquest àmbit i no es perjudiquin els interessos dels usuaris.

A l'efecte del que preveu la lletra c), els titulars de concessions a què es refereix aquest apartat han de sol·licitar, abans del 31 d'agost de 1998, a l'òrgan administratiu que les va atorgar, la transformació corresponent del títol habilitant.

L'òrgan administratiu que va atorgar la concessió ha de dictar resolució expressa transformant-la, segons sigui procedent, d'acord amb aquesta Llei, en llicència individual o en autorització general. En aquesta resolució s'ha de fer la declaració d'anul·lació del títol habilitant inicial, així com referència expressa als drets i les obligacions que se'n deriven, diferents dels que resulten de la nova regulació, que es mantenen. En tot cas, aquells drets i obligacions no poden implicar la conservació d'avantatges competitiu per als antics titulars que siguin incompatibles amb el que estableix aquesta Llei o el menyscapse de les facultats dels que hagin obtingut títols habilitants a empara seva. La resolució transformadora pot atorgar la pròrroga de determinats drets fins més enllà de l'1 d'agost de 1999, sempre que això no impliqui el manteniment de drets especials o exclusius, ni perjudiqui altres operadors.

A l'efecte de garantir l'equilibri entre els drets i les obligacions dels titulars de llicències atorgades a l'empara d'aquesta Llei i els que s'estableixin per als qui obtinguin la transformació dels títols atorgats anteriorment, la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions pot establir condicions per al compliment de les obligacions de servei públic. Per a això, es tenen en consideració les imposades d'acord amb la legislació anterior, i les derivades de la nova legislació. També es poden adoptar mesures reequilibradores, amb relació a l'aplicació de les tarifes asimètriques, segons el que preveuen l'article 28 i la disposició transitòria quarta.

Els drets i les obligacions que s'estableixin, de conformitat amb el que disposa el paràgraf anterior, no donen dret a indemnització als operadors per alteració de l'equilibri econòmic de les condicions en què es va atorgar el seu títol habilitant.

7. A l'efecte del que preveu la lletra c) de l'apartat anterior, correspon transformar els antics títols habilitants, d'acord amb aquesta disposició transitòria, a l'òrgan que, de conformitat amb la legislació anterior, els hagi atorgat. L'òrgan competent ha de comunicar, si s'escau, la transformació a l'autoritat o l'òrgan que, d'acord amb aquesta Llei, ho sigui per atorgar títols de la mateixa classe que el que resulta de la transformació.

8. Els procediments iniciats abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei es continuaran tramitant fins al 31 de desembre de 1998, de conformitat amb el que disposa la normativa anteriorment vigent. A partir d'aquesta data no es podran atorgar nous títols a l'empara de la normativa anterior, i s'hauran de continuar els procediments en curs, de conformitat amb el que disposa aquesta Llei; si s'escau, es convalidaran les actuacions ja efectuades.

Disposició transitòria segona. *Limitació de llicències d'acord amb l'escassetat del recurs públic de numeració.*

Per raons d'escassetat del recurs públic de numeració i mentre s'efectuïn les assignacions i atribucions resultants del vigent Pla nacional de numeració, fins a l'1 d'agost de 1998 es pot limitar el nombre de llicències per a la prestació dels serveis o l'explotació de xarxes de telecomunicacions que impliquen la utilització d'aquest recurs.

Disposició transitòria tercera. *Operador inicialment dominant.*

A l'efecte de la prestació del servei universal i d'acord amb el que assenyalava l'article 38.1, s'entén que l'operador inicialment dominant és "Telefónica de España, Sociedad Anónima". No obstant això, durant l'any 2005, la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions ha de determinar si, a partir de l'1 de gener de l'any 2006, aquesta societat conserva o no, en cada àmbit territorial, la consideració d'operador dominant.

Disposició transitòria quarta. *Fixació de preus i recàrrec.*

La Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics, amb l'informe previ de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, pot fixar, transitòriament, preus fixos màxims i mínims o els criteris per fixar-los i els mecanismes per controlar-los, en funció dels costos reals de la prestació del servei i del grau de concurrència d'operadors en el mercat. Per determinar el esmentat grau de concurrència, s'ha d'analitzar la situació pròpia de cada un dels diferents serveis, de manera que es garanteixi la concurrència, el control de les situacions d'abús de posició dominant i l'accés a aquests serveis de tots els ciutadans, a preus assequibles. A aquest efecte, els operadors de xarxes o serveis estan obligats a donar informació detallada sobre els costos, atenent els criteris i les condicions que es fixen reglamentàriament. En tot cas, aquesta informació ha de ser rellevant per a la regulació dels preus i, així mateix, s'ha de subministrar juntament amb un informe de conformitat emès per una empresa auditora independent.

La Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics pot establir igualment un recàrrec transitori sobre els preus d'interconnexió per cobrir el dèficit d'accés causat pel desequilibri actual de les tarifes, fins que aquestes es reequilibrin, i per contribuir al finançament del servei universal, mentre es constitueixi el Fons Nacional del Servei Universal de Telecomunicacions a què fa referència el títol III d'aquesta Llei. Aquests recàrrecs han de quedar reflectits en la informació que se subministra als usuaris, i hi han de constar individualitzats suficientment i diferenciats dels preus d'interconnexió.

Durant el període transitori que estableix la Llei 20/1997, de 19 de juny, per la qual es regula la competència del Govern per a la fixació de les tarifes i les condicions d'interconnexió, continuarà en vigor aquesta.

Disposició transitòria cinquena. *Normes reglamentàries reguladores de la recaptació de taxes i cànon.*

Fins que no s'aprovin i entrin en vigor les normes de desplegament dels articles 71, 73 i 74, continuaran sent aplicables les disposicions reglamentàries vigents, que estableixen els procediments de recaptació de les taxes i dels cànon, en desplegament de la Llei 31/1987, de 18 de desembre, d'ordenació de les telecomunicacions, modificada per la Llei 32/1992, de 3 de desembre.

Disposició transitòria sisena. Règim aplicable als serveis de radiodifusió i de televisió.

Els articles 25 i 26 i la disposició addicional sisena de la Llei 31/1987, de 18 de desembre, d'ordenació de les telecomunicacions, modificada per la Llei 32/1992, de 3 de desembre, relatius als serveis de radiodifusió sonora i de difusió de televisió, continuaran vigents fins que s'aprovi la normativa específica que reguli aquests serveis.

Disposició transitòria setena. Servei portador suport dels serveis de difusió.

1. Fins a la finalització del termini inicial de deu anys a què es refereix l'article 11 de la Llei 10/1988, de 3 de maig, de televisió privada, continuarà en vigor el règim jurídic de prestació del servei portador suport dels serveis de difusió, que regulen les lleis 4/1980, de 10 de gener, de l'Estatut de la ràdio i la televisió; 46/1983, de 26 de desembre, reguladora del tercer canal de televisió, i 10/1988, de 3 de maig, de televisió privada, i la disposició addicional dotzena de la Llei 31/1990, de 27 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1991. Així mateix, fins que s'acabi aquest termini, s'aplicaran les normes dictades en desplegament de les disposicions esmentades. L'Ens Públic de la Xarxa Tècnica Espanyola de Televisió continuarà prestant els serveis portadors fins a la finalització del termini esmentat, directament o a través de la societat "Retevisión, Sociedad Anónima", d'acord amb els contractes subscrits entre tots dos.

A aquest efecte, la prestació del servei portador dels serveis de difusió comprèn el transport i la distribució dels senyals de difusió de televisió, des del centre de recepció de l'entitat encarregada de prestar-lo fins als centres emissors que constitueixen la xarxa de difusió primària. També inclou l'emissió dels senyals d'aquests serveis públics de difusió, a la zona de servei corresponent, mitjançant les xarxes de difusió primària, constituïdes pels centres emissors, i les xarxes de difusió secundària, integrades pels centres reemissors.

Les comunitats autònomes que disposin d'una xarxa pròpia per a la prestació del servei portador suport dels serveis de difusió de programes de caràcter autònom en funcionament abans de l'1 de gener de 1997 han de normalitzar la seva situació, i per a allò se'ls han d'atorgar freqüències compatibles amb el Pla tècnic nacional que ha d'aprovar el Govern en el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Dictada la resolució en què s'assignen aquestes freqüències, es procedirà a atorgar a les comunitats autònomes esmentades la llicència individual corresponent per a la prestació del servei portador suport dels serveis de difusió.

2. Correspon a la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics, fins a la finalització del termini a què fa referència l'apartat anterior d'aquesta disposició transitòria, l'autorització i la modificació de tarifes per la prestació de serveis portadors suport dels serveis de difusió de televisió que preveuen les lleis 4/1980, de 10 de gener, de l'Estatut de la ràdio i la televisió; 46/1986, de 26 de desembre, reguladora del tercer canal, i 10/1988, de 3 de maig, de televisió privada. En conseqüència, el que estableix la disposició addicional sisena d'aquesta Llei per al servei portador de televisió no serà aplicable fins que s'acompleixi el termini a què fa referència l'apartat 1 d'aquesta disposició transitòria.

Disposició transitòria vuitena. Contracte de l'Estat amb «Telefónica de España, Sociedad Anónima».

1. Si, d'acord amb l'apartat 6 de la disposició transitòria primera d'aquesta Llei, «Telefónica de España, Sociedad Anónima», el 31 d'agost de 1998, no ha solli-

citat la transformació de la seva concessió actual formalitzada mitjançant el contracte subscrit amb l'Estat el 26 de desembre de 1991, a les llicències individuals corresponents, s'entendrà que el contingut de la concessió, en el que no s'oposa al que disposa aquesta Llei, continua vigent, com a títol habilitant per a la prestació dels serveis a què es refereix.

2. A l'efecte de fixar el contingut dels drets i les obligacions determinats en l'esmentat títol de concessió que mantindran la seva eficàcia després de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Govern, amb l'audiència prèvia a «Telefónica de España, Sociedad Anónima», i amb l'informe de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions i el dictamen del Consell d'Estat, adoptarà l'acord oportú.

3. De conformitat amb el que disposa la clàusula tercera del contracte de 26 de desembre de 1991, formalitzador de la concessió atorgada a «Telefónica de España, Sociedad Anónima», no donen dret a indemnització per alteració de l'equilibri econòmic les modificacions derivades de l'aplicació d'aquesta Llei que afectin el títol habilitant esmentat. En particular, les modificacions signifiquen la necessitat d'adequar el règim de drets especials o exclusius al règim de lliure concurrència, la igualtat de tracte entre els operadors i la imposició d'obligacions a l'operador dominant.

Disposició transitòria novena. Prestació dels serveis a què es refereix l'article 40.2. Especial consideració de l'entitat pública empresarial Correus i Telègrafs, de la Direcció General de la Marina Mercant i de «Telefónica de España, Sociedad Anónima».

1. L'entitat pública empresarial Correus i Telègrafs continua prestant directament els serveis de tèlex, telegràfics i d'altres de característiques similars, als quals fa referència l'article 40.2.a) d'aquesta Llei, i, si s'escau, s'ha d'ajustar al que prevegi el real decret a què es refereix l'apartat 3 de l'article esmentat. Amb aquest objecte o amb qualsevol altre de vinculat a les seves finalitats pròpies, l'entitat pública empresarial esmentada pot participar majoritàriament en societats, amb l'autorització, a proposta del seu Consell d'Administració, del ministre de Foment.

2. S'encomana a la Direcció General de la Marina Mercant la prestació dels serveis de seguretat de la vida humana al mar a què es refereix l'article 40.2.a). Durant un període de quatre anys a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, la Direcció General de la Marina Mercant prestarà, transitòriament, els serveis esmentats a través dels operadors o les entitats que ja els estiguin prestant. Per a això, haurà de formalitzar els contractes corresponents que substituïxin els actualment en vigor.

Fins que es posi en marxa el procediment per a la celebració del contracte que preveu el paràgraf anterior, la compensació a l'operador o a l'entitat a través de la qual es presta el servei s'ha de fer d'acord amb el que estableix l'apartat següent d'aquesta disposició.

3. Els serveis de correspondència pública marítima que estableix l'article 40.2.b) els prestarà «Telefónica de España, Sociedad Anónima», durant un període de quatre anys des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei. L'obligació de dur a terme aquesta prestació s'ha de tenir en compte a l'efecte d'establir els criteris a què es refereix l'article 41.2.a), respecte al cost que han de suportar els diferents operadors als quals s'imposin obligacions de servei públic.

Disposició transitòria desena. Règim transitori per a la fixació de les taxes que estableixen els articles 71, 72 i 73.

Fins que es fixin, de conformitat amb el que estableix la legislació específica sobre taxes i prestacions patrimonials de caràcter públic, els valors a què es refereixen

els articles 71, 72 i 73 d'aquesta Llei, és aplicable el següent:

L'import de la taxa anual que, d'acord amb l'article 71, els titulars d'autoritzacions generals i de llicències individuals han de satisfer per la prestació de serveis a tercers és el resultat d'aplicar el tipus de l'1,5 per 1.000 a la xifra dels ingressos bruts d'explotació que obtinguin.

El valor de cada número per a la fixació de la taxa per numeració, a què es refereix l'article 72, és de 5 pessetes.

Fins que no es fixi l'import de la taxa per reserva del domini públic radioelèctric a què es refereix l'article 73 d'aquesta Llei, és aplicable el que estableix l'Ordre del Ministeri d'Obres Públiques, Transports i Medi Ambient de 10 d'octubre de 1994, de conformitat amb el que disposa el Reial decret llei 2/1996, de 26 de gener, sobre determinades prestacions patrimonials de caràcter públic gestionades per l'Administració General de l'Estat i els ens públics que en depenen.

Disposició transitòria onzena. Exercici de la potestat sancionadora per la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions.

Fins a l'entrada en vigor del reglament de règim sancionador a què es refereix l'article 85.2 d'aquesta Llei, la potestat sancionadora que correspon a la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions s'exerceix d'acord amb la normativa que, amb caràcter general, regeix l'exercici, per l'Administració General de l'Estat, d'aquesta potestat.

Disposició derogatòria única. Derogació normativa.

Sens perjudici del que disposa la disposició transitòria primera d'aquesta Llei, queden derogades les disposicions següents:

La Llei 31/1987, de 18 de desembre, d'ordenació de les telecomunicacions, excepte els articles 25, 26, 36, apartat 2, i la disposició addicional sisena.

La Llei 37/1995, de 12 de desembre, de telecomunicacions per satèl·lit, llevat del que disposa per al règim del servei de difusió de televisió. En especial, mantenen la seva vigència l'article 1.1, la part que afecta aquests serveis, i les disposicions addicionals tercera, cinquena, sisena i setena.

La Llei 42/1995, de 22 de desembre, de les telecomunicacions per cable, llevat del que disposa per al règim del servei de difusió de televisió. En especial, mantenen la seva vigència l'article 9.2, primer paràgraf; l'article 10; l'article 11.1, e), f) i g); l'article 12, i els apartats 1 i 2 de la disposició addicional tercera.

Els articles 2 i 3 i la disposició transitòria segona de la Llei 12/1997, de 24 d'abril, de liberalització de les telecomunicacions.

L'article 170 de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

També queden derogades totes les altres disposicions del mateix rang d'aquesta Llei o inferior que s'oposin al que disposa.

Disposició final primera. Fonament constitucional.

Aquesta Llei es dicta a l'empara de l'article 149.1.21a de la Constitució espanyola, excepte en el que regulen les disposicions transitòries sisena i setena, que té la consideració de normativa bàsica, d'acord amb l'apartat 1.27a de l'article esmentat.

Disposició final segona. Competències de desplegament.

El Govern i el ministre de Foment, en l'àmbit de les seves competències respectives, poden dictar les normes reglamentàries i les disposicions administratives que requereixin el desplegament i l'aplicació d'aquesta Llei.

Disposició final tercera. Refosa de textos legals.

S'autoritza el Govern per dictar, en el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, un text refós de les normes següents: les que conté aquesta Llei; les que estableixen la Llei 12/1997, de 24 d'abril, de liberalització de les telecomunicacions, que regulen la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, i les disposicions sobre televisió i radiodifusió que estableix la Llei 31/1987, d'ordenació de les telecomunicacions; la Llei 37/1995, de telecomunicacions per satèl·lit, i la Llei 42/1995, de les telecomunicacions per cable.

La refosa a què es refereix el paràgraf anterior només afecta les disposicions referides al servei portador de radiodifusió i de televisió. Transitòriament, la refosa també afecta la resta de les disposicions reguladores dels serveis de radiodifusió i de televisió, fins que s'aprovi la normativa específica que els sigui aplicable, d'acord amb la disposició transitòria sisena d'aquesta Llei.

Disposició final quarta. Entrada en vigor de la Llei.

Aquesta Llei entrarà en vigor l'endemà de la seva publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 24 d'abril de 1998.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

ANNEX

Definicions

Telecomunicacions: la transmissió, emissió o recepció de signes, senyals, escrits, imatges, sons o informacions de qualsevol naturalesa per fil, radioelectricitat, mitjans òptics o altres sistemes electromagnètics.

Radiocomunicació: la telecomunicació transmesa per mitjà d'ones radioelèctriques.

Xarxa de telecomunicacions: els sistemes de transmissió i, si és procedent, els equips de commutació i altres recursos que permeten la transmissió de senyals entre punts d'acabament definits mitjançant cable, o mitjans òptics o d'una altra mena.

Xarxa pública de telecomunicacions: la xarxa de telecomunicacions que s'utilitza, totalment o parcialment, per a la prestació de serveis de telecomunicacions disponibles per al públic.

Xarxa privada de telecomunicacions: la xarxa de telecomunicacions que s'utilitza per a la prestació de serveis de telecomunicacions no disponibles per al públic.

Serveis de telecomunicacions: serveis la prestació dels quals consisteix, totalment o parcialment, en la transmissió i conducció de senyals per les xarxes de telecomunicacions, llevat de la radiodifusió i la televisió.

Servei de telefonia disponible al públic: l'explotació comercial per al públic del transport directe i de la commutació de la veu en temps real amb origen i destinació en una xarxa pública commutada de telecomunicacions entre usuaris, de terminals fixos o mòbils.

Requisits essencials: els motius d'interès públic i de naturalesa no econòmica que porten a imposar condicions a l'establiment o al funcionament de les xarxes públiques de telecomunicacions o als serveis de telecomunicacions disponibles al públic. Aquests motius són la seguretat en el funcionament de la xarxa, el manteniment de la seva integritat i, si és justificat, la interoperabilitat dels serveis, la protecció de les dades, la protecció del medi ambient i el compliment dels objectius urbanístics, l'ús eficaç de l'espectre de freqüències i la necessitat d'evitar interferències perjudicials entre els sistemes de telecomunicacions de tipus ràdio i altres sistemes tècnics de tipus espacial o terrestres.

La protecció de les dades pot incloure la de les personals i la de les que afecten la intimitat i l'obligació de confidencialitat respecte a la informació transmesa o emmagatzemada.

Drets especials: els drets concedits a un nombre limitat d'empreses per mitjà d'un instrument legal, reglamentari o administratiu, que en una determinada zona geogràfica:

a) Limiten a dos o més el nombre d'aquestes empreses d'acord amb criteris que no són objectius, proporcionals i no discriminatoris.

b) Permeten, d'acord amb aquests criteris, que empreses diverses competeixin entre si; o

c) Reconeixen a una empresa o a diverses, d'acord amb els criteris esmentats, avantatges legals o reglamentaris que dificulten greument la capacitat d'una altra empresa per importar, comercialitzar, connectar, posar en servei en la mateixa zona geogràfica i en unes condicions bàsicament similars.

Drets exclusius: els drets concedits a un organisme públic o privat, o a diversos, mitjançant un instrument legal, reglamentari o administratiu que els reserva la prestació d'un servei o l'explotació d'una activitat determinada.

Interconnexió: la connexió física i funcional de les xarxes de telecomunicacions utilitzades pel mateix operador o per diversos, de manera que els usuaris es puguin comunicar entre si o accedir als serveis dels diferents operadors. Aquests serveis poden ser subministrats per aquests operadors o per altres que tinguin accés a la xarxa.

La interconnexió comprèn els serveis d'accés a la xarxa subministrats amb la mateixa finalitat pels titulars de xarxes públiques de telecomunicacions als operadors de serveis telefònics disponibles al públic.

Punt d'acabament de la xarxa: conjunt de connexions físiques o radioelèctriques, i les seves especificacions tècniques d'accés, que formen part de la xarxa pública i que són necessàries per tenir accés a la xarxa pública i als serveis que la utilitzen com a suport. El punt d'acabament de xarxa és el punt en què acaben les obligacions dels operadors de xarxes i serveis i al qual es poden connectar els equips terminals de telecomunicacions.

Domini públic radioelèctric: és l'espai pel qual es poden propagar les ones radioelèctriques.

Interferència perjudicial: interferència que compromet el funcionament d'un servei de radionavegació o altres serveis de seguretat, o que degrada greument, interromp repetidament o impedeix el funcionament d'un servei de radiocomunicació, explotat d'acord amb el Reglament de radiocomunicacions de la Unió Internacional de Telecomunicacions.

Equip terminal: equip destinat a ser connectat a una xarxa pública de telecomunicacions, és a dir, a estar connectat directament als punts d'acabament de la xarxa o a interfuncionar, al través seu, per tal d'enviar, processar o rebre informació.

Especificació tècnica: l'especificació que figura en un document que defineix les característiques necessàries d'un producte, com ara els nivells de qualitat o les propietats del seu ús, la seguretat, les dimensions, els sím-

bols, les proves i els mètodes de prova, l'empaquetatge, el marcatge i l'etiquetatge. S'inclouen dins d'aquesta categoria, les normes aplicables al producte referent a la terminologia.

Espai públic de numeració: el conjunt de recursos numèrics i alfanumèrics necessaris per a la prestació de determinats serveis de telecomunicacions.

Usuari: els subjectes, incloent-hi les persones físiques i jurídiques, que utilitzen o sol·liciten els serveis de telecomunicacions disponibles al públic.

Xarxa d'accés: el conjunt d'elements que permeten connectar cada abonat amb la central local de què depèn. Està constituïda pels elements que proporcionen a l'abonat la disposició permanent d'una connexió des del punt d'acabament de la xarxa, fins a la central local, incloent-hi els de planta exterior i els específics.

Dèficit d'accés: és la part dels costos de la xarxa d'accés no coberts pels ingressos derivats de la seva explotació.

10047 *LLEI 12/1998, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 13/1994, d'1 de juny, d'autonomia del Banc d'Espanya. («BOE» 102, de 29-4-1998.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La Llei 13/1994, d'1 de juny, va avançar l'adaptació de l'estatut jurídic del Banc d'Espanya al que disposa el Tractat de la Unió Europea, atorgant-li un règim de plena autonomia en el desenvolupament i l'execució de la política monetària amb l'últim objectiu d'aconseguir l'estabilitat de preus.

La Llei 66/1997, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, en la seva disposició adicional vint-i-quatrena va incorporar a l'ordenament jurídic espanyol tots els requisits d'independència del Banc d'Espanya exigits per l'article 107 del Tractat de la Comunitat Europea.

No obstant això, es fa necessari modificar la Llei 13/1994, d'autonomia del Banc d'Espanya, per assegurar la plena integració del Banc d'Espanya en el sistema europeu de bancs centrals, principi informador bàsic de la institució en la tercera fase de la Unió Econòmica i Monetària.

Per donar satisfacció a aquesta necessitat, aquesta Llei es ceneix exclusivament a garantir la integració del Banc d'Espanya en el Sistema Europeu de Bancs Centrals, reconeixent, entre altres termes, les potestats del Banc Central Europeu en la definició de la política monetària de l'àrea de l'euro —i la seva execució pel Banc d'Espanya—, i les facultats de la Comunitat Europea en relació amb la política de tipus de canvi.

D'acord amb l'article 108 del Tractat de la Comunitat Europea, a tot tardar en la data de constitució del Sistema Europeu de Bancs Centrals, cada un dels estats membres ha de vetllar perquè la seva legislació nacional, inclosos els Estatuts del seu banc central nacional, sigui compatible amb el mateix Tractat i amb els Estatuts del Sistema Europeu de Bancs Centrals.